GALVENĀ BIBLIOTĒKA

NOVADNIEKS

ISSN 1407-9321

LAIKRAKSTS • AGLONAS • LĪVĀNU • PREIĻU • RIEBIŅU • VĀRKAVAS • NOVADAM

● OTRDIENA, 2013. GADA 26. FEBRUĀRIS ● Nr. 16 (8287) ● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,53

"Mani bērnības un Sibīrijas gadi 4. lappusē

Pāvesta Benedikta XVI vēstījums 7. lappusē

Iespaidi par redzēto Francijā 8. lappusē

Preiļu novada sociālais dienests jubileju atzīmēja ar apaļā galda diskusiju

● Preiļu novada sociālā dienesta darbinieku kolektīvs pēc dienesta desmitgadei veltītās apaļā galda diskusijas ar vadītāju Diānu Vucāni (pirmajā rindā vidū). Desmit gadu pieredze liecina, ka sociālais darbs lielākoties balstās uz darbinieku entuziasmu, tas nav aprēķināms skaitļos vai citās mērvienībās, bet priekā izstarot un izdalīt, vienalga, vai tā ir maize, doma vai sapnis, un zināt, ka ir kāds, kas to saņem.

Pirms 10 gadiem, 2003. gada 19. februārī, ar Preiļu novada domes lēmumu tika reorganizēta novada domes sociālā nodaļa un izveidots Preiļu novada sociālais dienests. Lai nosvinētu pirmo apaļo jubileju, izvērtētu padarīto, analizētu kļūdas un priecātos par labajiem darbiem, tieši dienesta dzimšanas dienā Preiļos tika rīkota apaļā galda diskusija.

Kā stāsta sociālā dienesta vadītāja Diāna Vucāne, atsaukušies un ierādušies kolēģi no kaimiņu un attālākiem novadiem — sociālo dienestu vadītāji un sociālie darbinieki no Daugavpils, Rēzeknes, Ilūkstes, Viļānu, Dagdas, Riebiņu novada. Diskusija izdevusies, jo runātāju daudz, dalīšanās pieredzē bijusi aktīva un interesanta.

Tika apspriesti jautājumi, kas saistīti ar pastāvošo likumdošanu par sociālā dienesta kā pašvaldības izveidotas iestādes juridisko statusu, par likuma normas — viens sociālais darbinieks uz 1000 pašvaldības iedzīvotājiem — ievērošanu pašvaldību sociālajos dienestos, par lēmumu pieņemšanas procesu, sociālajiem pakalpojumiem, starpprofesionāļu komandas darbu, par darbinieku atalgojumu, kā arī par līdzekļu, kas tiek atvēlēti sociālajai sfērai pašvaldību budžetos procentuālo sadalījumu. Sarunas skāra sociālo darbinieku veselības apdrošināšanu, sociālā darbinieka profesijas prestižu un vai sociālā darba novērtējumu vispār iespējams izteikt skaitļos vai citās mērvienībās.

Tikai daļa diskusijas dalībnieku varēja teikt, ka ar padarīto ir apmierināti un ka darbs norit atbilstoši likuma prasībām. Diemžēl daudzi apgalvoja, ka nav izdevies īstenot visu iecerēto, ka ikdienā bieži jāsastopas ar dažādām domstarpībām un bieži pašvaldībās valda viedoklis, ka esam tikai budžeta līdzekļu lielākie tērētāji, diskusijas laikā dzirdētos secinājumus komentē D.Vucāne.

Turpinājums 2. lappusē.

ABONĒJIET «NOVADNIEKU»

«Latvijas Pasta» nodaļās, pie pastniekiem, «Novadnieka» redakcijā Brīvības ielā 14, Preiļos, un interneta mājas lapā www.novadnieks.lv sadaļā «Abonēšana».

ABONĒ ŠODIEN, SAŅEM LAIKRAKSTU PĒC PIECĀM DIENĀM.

Preiļu 2. vidusskolai konkursā medaļa "Labākā reģionālā skola"

41 skolēns no Preiļu 2. vidusskolas 5. – 11. klasēm piedalījās tradicionālā pasākuma "Tatjanas diena" konkursos, un, kā informēja Preiļu 2. vidusskolas valodu katedras vadītāja L.Arestova, "raža" ir ļoti laba – iegūtas 12 godalgotas vietas un godam nopelnīta medaļa "Labākā reģionālā skola".

Viktorija Zabalujeva (11. kl.) nominācijā "Mans dzimtas koks" ieguva 1. vietu, Anželikai Litavniekai (6. kl.) – 3. vieta. Nominācijā "Ģimenes relikvija" Diānai Nikiforovai (9. kl.) – 1. vieta, Žanetai Litavniekai (5. kl.) un Jekaterinai Mironovai (11. kl.) – 3. vieta. Nominācijā "Krievu likteņi Latvijā" Natālija Kirilova (10. kl.) ieguva 1. vietu, Jekaterina Baranova (7. kl.) – 2. vietu, Anastasijai Udalovai (11. kl.) – 3. vieta. Nominācijā "Daiļlasīšana" – 2. vietā ierindojās Viktorija Zabalujeva (11. kl.).

Visus iepriecināja arī 7. klases teātra grupa, kas ieguva 3. vietu, bet par konkursa laureātiem kļuva Darja Podbereckaja, Jekaterina Baranova un Anastasija Nikitina. Skolotāji R.Gavrilova, L.Martinova un I.Kovaļenko, kuri piedalījās ansambļa "Rjabinuška" sastāvā, ieguva 1. vietu izpildītāju konkursā nominācijā "Vokāls" (pedagogi). Skolēniem palīdzēja sagatavoties pedagogi L.Arestova, R.Gavrilova, I.Zenovjeva, N.Kondratjeva un I.Stepanova. Visi saņēma arī skolas direktora O. Hļebņikova atbalstu.

Konkurss "Tatjanas diena", kas ir krievu kultūras svētki, Latvijā notika jau četrpadsmito gadu. Konkursā piedalījās skolēni no visas Latvijas. Dažādu tautību bērni rādīja savu māku un prasmes zīmēšanā, dziedāšanā, dejošanā, dažādu mūzikas instrumentu spēlēšanā, dzejas lasīšanā un literārajos konkursos. Šī gada konkursu tēma bija – mīlestība.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Drīzumā Latvijā atgriezīsies pirmie pavasara putni

Tuvākajā laikā Latvijā jau varētu tikt novēroti pirmie no ziemotnēm atlidojušie un caurceļojošie putni, stāsta putnu vērotājs Kaspars Funts. Kā pirmie pavasara vēstneši parasti atlido ķīvītes, lauka cīruļi, meža baloži, lauka baloži, sējas, baltpieres un meža zosis, kā arī mājas strazdi. Ātrāk Latvijā ierodas tie putni, kuri ziemo netālu no Latvijas, proti, Centrāleiropā un Dienvidrietumeiropā. Ja tuvākajās nedēļās sagaidāmi tikai pirmie no ziemošanas vietām atlidojušie putni, tad lielā skaitā putnu migrācija Latvijā sāksies marta beigās un ilgs līdz maija beigām, maksimumu sasniedzot aprīļa otrajā pusē, skaidroja Funts. Pēc *www.latvijasputni.lv* publicētajiem datiem, 2012. gadā pirmā ķīvīte Latvijā novērota 24. februārī, pirmie lauka cīruļi – 29. februārī, pirmie meža baloži – 4. martā, sējas un baltpieres zosis – 6. martā, lauka baloži – 11. martā, bet sila cīruļi – 12. martā.

E-pakalpojumu izmantošana iedzīvotāju vidū nav populāra

Liela daļa Latvijas iedzīvotāju pēdējā pusgada laikā nav izmantojuši e-pakalpojumus, daļa nemaz nezina par tādiem un liela daļa arī neizmanto valsts un pašvaldību piedāvātos e-pakalpojumus. Šāda situācija saistībā ar e-pakalpojumu izmantošanu atklājusies Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM) pasūtītajā iedzīvotāju aptaujā par e-pakalpojumu izmantošanu Latvijā, ko decembrī veica SIA "Aptauju centrs". Saskaņā ar aptaujas datiem pēdējo sešu mēnešu laikā jebkādus elektroniskos pakalpojumus ir **izmantojuši 28%** respondentu, bet 16% atzinuši, ka nemaz nezina, kas ir e-pakalpojumi. Savukārt 77% iedzīvotāju neizmanto valsts vai pašvaldību e-pakalpojumus internetā. Tie, kas atbildējuši, ka šādu iespēju izmanto, visbiežāk ir izmantojuši pakalpojumus sociālo pakalpojumu jomā. Populārākais e-pakalpojumu izmantošanas veids bijis caur portālu *www.latvija.lv*, kā arī izmantota Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēma. VARAM arī vēlējusies noskaidrot, cik izplatīta ir elektronisko identifikācijas karšu un e-paraksta lietošana, un atklājies, ka **81% iedzīvotāju tādu nav**. Tikai 2% ir abi no šiem rīkiem, bet 4% ir eID karte, un tikpat lielam skaitam e-paraksta karte vai virtuālais paraksts. Vairāk nekā pusei iedzīvotāju (52%), kuru rīcībā ir e-paraksta karte, virtuālais paraksts vai eID karte ar e-paraksta iespēju, norādījuši, ka ar šo instrumentu palīdzību ir nosūtījuši iestādei vai pašvaldībai elektroniski parakstītu dokumentu, tikmēr 22% šādu iespēju nav izmantojuši, lai gan viņu rīcībā ir tāda iespēja. Aptaujā kopumā piedalījušies 1002 respondenti visā Latvijā vecumā no 18 līdz 74 gadiem. Vairums no aptaujas dalībniekiem (69,3%) lieto internetu. Aptauja notikusi laikā no pagājušā gada 30. novembra līdz 17. decembrim, intervējot respondentus viņu dzīvesvietās, anketēšanu veicot gan latviešu, gan krievu valodā.

Sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.
Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.
Izdevējs – SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».
Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.
Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv
Tālr. 65307057, mob. tel. 29410288 (redaktorei), 65307057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana), žurnālistiem — 65307058, mob. t. 22079178.
Fakss 65307057.
Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.
Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.
Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (otrdien, piektdien).

Tas, kurš dara labu citam, vēl vairāk dara labu pašam sev - jo apziņa, ka padarīts labs darbs, pati par sevi sniedz lielu prieku.

(Seneka)

Preiļu novada sociālais dienests jubileju atzīmēja ar apaļā galda diskusiju

Sākums 1. lappusē.

Gatavojoties pasākumam un diskusijai, Preiļu novada sociālais dienests aizsūtīja ielūgumus un aicināja ierasties uz kopīgu problēmjautājumu apspriešanu vairākiem Saeimas deputātiem, kuri parlamentā strādā sociālo jautājumu komisijā, kā arī Latvijas Pašvaldību savienības pārstāvim. Diemžēl no Rīgas neviens tā arī neatbrauca, tomēr sarunu būtu bijis vērts dzirdēt arī valsts pārstāvjiem. Diskusijas laikā tika nolemts sastādīt nodomu protokolu ar prasībām pret valsti.

Preiļu novada sociālais dienests, izrādās, ir viens no visvecākajiem. Neskatoties uz to, ka jau no 2003. gada 1. janvāra «Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likums» noteica, ka katrā pašvaldībā jāizveido pastāvīga iestāde — sociālais dienests —, daudzās pašvaldībās tas netika darīts. Šajā sakarā Preiļu novada sociālā dienesta vadītāja Diāna Vucāne izsaka gandarījumu, ka desmit gadu laikā sasniegts daudz. «Esam pārliecināti par savu vietu sociālajā sfērā, priecājamies par realizētajiem Eiropas Sociālā fonda projektiem un piesaistītajiem papildus līdzekļiem. Pašlaik darbību turpina krīzes centrs un dienas centrs. Veiksmīgi darbojas sociālā dienesta izveidotās struktūrvienības — aprūpes mājās birojs un pansionāts «Preiļi».»

Protams, ir arī negatīvā puse. Sociālā dienesta klientu loks ar katru gadu palielinās, liela daļa pašvaldības iedzīvotāju ir spiesti dzīvot uz pabalstu rēķina, jo viņiem ilgstoši nav darba. Sociālie pakalpojumi no gada gadā kļūst arvien dārgāki. Valsts saņemtais finansējums ir niecīgs, tajā pašā laikā daudzas funkcijas tiek nodotas pašvaldībām, kuru piešķirtais finansējums arī samazinās.

Sagatavoja L.Kirillova

Pilsētas gadskārtai veltīta projektu nedēļa Preiļu 2. vidusskolā

● **Preiļu 2. vidusskolas 4. klases skolēni projektu nedēļas laikā uzzināja daudz jauna par pilsētas un arī vecticībnieku kopienas vēsturi. Attēlā otrajā rindā vidū — klases audzinātāja Irina Kovaļenko.**

Nedēļā, kad Preiļiem apritēja 85 gadi, Preiļu 2. vidusskolā risinājās projektu nedēļa «Preiļi — pilsēta mana». Tās uzdevums bija ļaut audzēkņiem labāk iepazīt pilsētas un novada vēsturi, informē Preiļu 2. vidusskolas direktora vietniece izglītības jomā Lilita Baško.

Sākumskolas klašu skolēni pētīja dažādu pilsētas objektu vēsturi. Uz sava paveiktā darba prezentāciju viņi bija aicinājuši novada iedzīvotāju Pēteri Romanovu, kurš daudzus gadus strādājis gan Preiļu rajona, gan pilsētas un novada pašvaldības iestādēs, ir divu trešās klases skolnieču vectēvs. Projektu nedēļas nogalē sākumskolas skolēni ar klases audzinātājām viesojās Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejā.

Savukārt pamatskolas un vidusskolas audzēkņiem tika organizēts konkurss, kura gaitā vajadzēja parādīt plašas zināšanas novada vēsturē, ģeogrāfijā, atpazīt izcilākās personības, kuru dzimtā vieta ir Preiļi, kā arī zināt pilsētas Goda pilsoņus. 5. — 9. klašu skolēni pētīja Preiļu 2. vidusskolas skolotāju un darbinieku dzīvesstāstus. Tika izveidoti plakāti, ar kuriem citi audzēkņi varēja iepazīties skolas pirmā stāva gaitenī. Kā mājas darbu konkursam skolēni gatavoja prezentācijas par savu pilsētu, oriģinālākais izrādījās 5. klases skolēnu veikums, kas bija sagatavots latviešu, latgaliešu, krievu un angļu valodā.

Sagatavoja L.Kirillova

Zelta kāzas svinēja Veneranda un Francis Jalinski

12. februāra pēcpusdiena izvērtās silta un patīkama, ciemojoties Jalinsku ģimenē Preiļos, kur Venerandu un Franci Jalinskus 50 kopdzīves gadu jubilejā apsveikt bija ieradies Preiļu novada domes priekšsēdētājs Aldis Adamovičs. Par jubilāriem stāsta Preiļu novada domes sabiedrisko attiecību speciāliste Maija Paegle.

Zelta pāris – Veneranda un Francis Jalinski – kopā ar Preiļu novada domes priekšsēdētāju Aldi Adamoviču.

Ritēja sarunas, un Venerandai ar Franci atausa atmiņā jaunības dienas, jaukie kopdzīves gadi, audzinot bērnus un rūpējoties par ģimeni, uzdzirkstīja prieks par šodienu, kas ir piepildīta ar jaukiem cilvēkiem, darbiem, smaidiem un ar rūpēm vienam par otru un mazbērniem.

Veneranda un Francis jā vārdu viens otram teica 1963. gada 12. janvārī Aizkalnes pagasta izpildkomitejā. Kāzu diena esot bijusi ļoti auksta, termometrs rādījis – 28° C, bet tuvākie radi un draugi, ap trīsdesmit ciemiņiem kopā, šajā īpašajā dienā esot lustējušies un jaunajai ģimenei saukuši "rūgts". Nedaudz vēlāk – 19. maija pavasarīgajā dienā – viņi salaulājās vietējā baznīcā.

Kā tad sākās mīlestība? Tā arvien gribas pajautāt, kad cilvēki laimīgi dzīvo kopā tik ilgus gadus un ir guvuši daudzas atziņas dzīvē.

Francis Jalinskis pēc vidusskolas beigšanas 1956. gadā iestājās mācīties Mālpils sovhoztehnikumā un 1962. gadā sāka strādāt Preiļu Meliorācijas mašīnu stacijā. Tajā pašā gadā, esot komandējumā tepat netālajā Raudaukas ciemā, toreizējā kolhozā "Komjaunietis", Francis arī ieskatījās Venerandā. Meitene dzīvoja ciematā un Francis arvien biežāk sāka iegriezties šajās mājās, vēlāk abi gāja kopā uz ballēm. Francis tajā laikā strādāja Daugavas augšgala meliorācijas sistēmu pārvaldes projektēšanas nodaļā par vecāko inženieri. Pēc kāzām arī Veneranda iesāka darbu šajā pārvaldē.

No 1968. gada februāra Franci Jalinski paaugstināja amatā par iecirkņa priekšnieku. Toreiz Meliorācijas sistēmu pārvaldes pārziņā bija trīs rajoni – Daugavpils, Preiļu un Krāslavas, un Francis Jalinskis par Preiļu rajona iecirkņa priekšnieku nostrādāja 22 gadus, kamēr atsevišķi rajonā tika nodibināta Preiļu meliorācijas sistēmu pārvalde. Bet arī tad vēl pieci gadi pagāja galvenā inženiera amatā. Pateicībā par ieguldījumu darbā Franča Jalinska 60 gadu jubilejas svinībās iestādes kantorī viņu esot sveikuši arī pārstāvji gan no ministrijas, gan no rajona izpildkomitejas un iepriekšējās darba vietas.

Veneranda pēc darba Daugavas augšgala meliorācijas sistēmu pārvaldē pārgāja strādāt Preiļu siera rūpnīcā, kur arī bija ilgstoša darbiniece – ar 22 gadu darba stāžu rūpnīcas ēdnīcā.

Jalinsku ģimenē izaudzināti divi dēli – 1964. gadā dzimušais Andris un gandrīz sešus gadus jaunākais Valdis. Andris beidza Lauksaimniecības akadēmijas Hidromeliorācijas fakultāti, strādāja meliorācijā, vēlāk – par mērnieku Preiļu pagastā, bija arī Preiļu pagasta deputāts. Francis vēl pēc aiziešanas pensijā astoņus gadus ar dēlu strādāja kopā tepat mūspusē un Krāslavas rajonā. Valdis pabeidzis Ģeogrāfijas fakultāti Latvijas Valsts Universitātē, strādā par Latvijas Mobilā Telefona sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāju. Tagad ģimenē vairs nav Andra, bet viņa atstāto garīgo bagātību pārmantojuši viņa bērni, un vecāki arvien atceras to skaisto laiku, kad vasarās bija garāks atvaļinājums un kopā ar dēliem ģimenes ceļojumos tika iepazīta visa Latvija, Lietuva un daļa Igaunijas. Tika ņemtas līdzi teltis, ceļojumi turpinājās vairākas dienas.

Venerandai un Francim ir četri mazbērni – Aija, Aiva, Luīze un Jānis. Viņi ir tā īstenā bagātība – katrs ar savu pasaules uzskatu un vērojumiem. Tepat Preiļos dzīvojošie mazbērni bieži nāk ciemos pie vectēva un vecmammas, jo te ir silti un mīļi. "Mēs labi sadzīvojam kopā, kaut visi tā dzīvotu", tā atzīst Veneranda ar Franci.

Zelta pāris ir bagāts arī ar krustbērniem. Vistuvāk no visiem dzīvo krustmeita Zenta, un mūsu ciemošanās reizē Jalinsku ģimenē viņa teica: "Viņi ir unikāls pāris. Man nav dzīvu vecāku, bet krustvecāki mani vienmēr ir atbalstījuši, sapratuši un palīdzējuši. Mēs esam kā cimdiņš ar roku, es no viņiem varu mācīties to, kas man ne vienmēr piemīt – nosvērtību, pozitīvismu, labestību pret visiem cilvēkiem", tā stāstīja Zenta. Ja Veneranda un Francis brauc pēc ūdens, tad atved to arī kaimiņiem, ja ģimenes mazdārziņā uzzied skaisti ziedi, tad tie tiek dāvināti arī citiem.

Jubilāri joprojām ir enerģiski un aktīvi. Rūpējoties par veselīgu dzīvesveidu, Francis ik rītu vingro, ziemā slēpo. Kā Preiļu Romas katoļu draudzes valdes priekšsēdētājs Francis Jalinskis ar savu padomu un dzīves pieredzi palīdz baznīcas darbā. Veneranda ar Franci uzņēmušies gādību ne tikai par savu ģimeni, bet regulāri palīdz materiāli un morāli arī vedekliņai Dacei, kura tagad viena pati audzina divus bērnus. Vecmamma cep garšīgas pankūkas, vectēvs no mūzikas skolas atved mazmeitu Luīzi, vasarās kopā ar mazdēlu Jāni pļauj zāli un makšķerē, izrāda abiem mazajiem dzimtas vietas. Jānis jau tagad lepojas ar savu uzvārdu un cenšas izzināt visu par savas dzimtas vēsturi. Dace ir ļoti pateicīga vīra vecākiem par rūpēm. Viņa atzīst, ka ir palaimējies – laba vīramāte un vīratēvs, mazbērniem – mīļa omīte, gādīgs opaps.

Tieši 12. janvārī – 50. kāzu gadadienā un Franča Jalinska 75. dzimšanas dienā – Preiļu katoļu baznīcā ģimenei tika veltīta Svētā Mise. Svētku dienā dekāns Jānis Stepiņš uzdāvināja jubilāriem Bībeli jaunajā tulkojumā, bet pēc Vasaras svētkiem ģimene saņems svētību baznīcā turpmākajai kopdzīvei.

Darbu uzsākuši jauni speciālisti

No 21 pretendenta konkursā par jaunatnes lietu speciālisti izvēlēta Santa Ancāne, bet Valērijs Pastars vadīs jaunsargu darbu gan Preiļu, gan apkārtējās pašvaldībās, ziņo Preiļu novada domes sabiedrisko lietu speciāliste Maija Paegle.

Jaunatnes lietu speciāliste Santa Ancāne.

Jaunsargu vienības vadītājs Valērijs Pastars.

Pērn Preiļu novada dome, lai koordinētu darbu ar jaunatni novadā, veicinātu sadarbību starp jauniešiem, nevalstisko sektoru, sabiedrību kopumā un pašvaldību, kā arī īstenotu jaunatnes politikas pilnveidošanu, izsludināja konkursu vakancei — jaunatnes lietu speciālists. Tika saņemts 21 pieteikums, no kuriem konkursa komisija uz pārrunām uzaicināja piecus pretendentus. Uzklausot viņu redzējumu par jaunatnes lietu attīstību, kā arī, pārbaudot praktiskās iemaņas svešvalodās un informāciju tehnoloģijās, par labāko atzīta **Santa Ancāne.**

Santa Ancāne Daugavpils Universitātē ir ieguvusi augstāko profesionālo izglītību specialitātē izglītības psihologs un sociālo zinātņu bakalaura grādu psiholoģijā. Iepriekš Latvijas Kultūras koledžā apgūtas zināšanas kultūras darba organizatora un tūrisma gida jomās. Iepriekš Santa strādājusi par projektu vadītāju Daugavpils novada kultūras pārvaldē, direktora vietnieci audzināšanas darbā un saskarsmes skolotāju Daugavpils mākslas vidusskolā «Saules skola», par kultūras darba metodiķi Preiļu novada kultūras centrā, iegūta pieredze darbā ārzemēs.

Darbu jaunatnes lietu speciāliste uzsāka 4. februārī. Šobrīd *www.preili.lv* tapusi jauna sadaļa «Jaunatne», sociālajos tīklos tiek veidotas lapas komunikācijai ar jauniešiem, uzsākts darbs pie jaunatnes politikas stratēģijas izstrādes, kā arī uzsākta jauniešu vēlmju apzināšana.

Šomēnes Preiļu novadā un apkārtējās pašvaldībās uzsācis darbu jaunsargu vienības vadītājs **Valērijs Pastars.**

Jaunais speciālists informē, ka jaunsargu darbības programma ir vispusīga un ļauj jauniešiem ne tikai attīstīt savu fizisko sagatavotību, bet sniedz arī zināšanas novadpētniecībā un vēsturē. Valērijs ir pārliecināts, ka šāda jaunatnes sagatavotība palīdzēs jaunajiem cilvēkiem mācīties patriotismu un stiprināt mūsu valsti. Viņš cer uz novada jauniešu, viņu vecāku un visas sabiedrības atbalstu.

Valērijs Pastars jau ilgāku laiku ir saistīts ar militāro jomu. Agrāk bijis profesionālā militārā dienesta karavīrs, piecus gadus dienējis Nacionālo Bruņoto spēku 2. kājnieku bataljonā Ādažos, bet 2006. gadā bijis miera nodrošināšanas misijas pārstāvis Irākā, strādājis arī Zemessardzē. Lai iegūtu nepieciešamās zināšanas un iemaņas, beidzis izlūku, medicīnas un citus kursus, izgājis izdzīvošanas skolu.

Šobrīd Valērijs Pastars joprojām ir aktīvs ārrindas zemessargs. Viņu interesē militārā joma, regulāri piedalās sacensībās, izlūkgājienos, kur vajadzīgs ne tikai spēks, bet arī attapība un izdoma.

Ja kādu jaunieti ir ieinteresējis piedāvājums darboties jaunsargu organizācijā, visi tiek aicināti zvanīt Valērijam pa tālruni 28375152 vai rakstīt uz e-pastu *valerijs.pastars@rjc.gov.lv.*

"Sniega spēles" Aizkalnē

9. februāra rīts Aizkalnē atnāca ar bagātīgu sniega segu, tāpēc no agra rīta spēļu organizatoriem nācās ķerties pie sniega lāpstām un pāris stundiņas kārtīgi pastrādāt, lai spēļu dalībnieki varētu nokļūt pasākuma vietā.

"Sniega spēles" sākās ar distanču slēpošanu. Vissīvākā konkurence bija sieviešu grupā. Pirmo vietu ieguva Sandija Mizovska, otro — Ilze Rožinska, trešo — Vita Šņepste. Bērnu grupā pirmā vieta — Kintijai Lozdai, otrā — Artim Bivbānam, trešā — Vinetai Kažemākai. Vīriešu grupā pirmā vieta — Raivim Lozdam, otrā — Pēterim Rožinskim, trešā — Egilam Bivbānam.

Slēpošanā ar tandēmslēpēm pirmā vieta — Gunitai Bivbānei un Artim Bivbānam, otrā vieta — Diānai Kotānei un Vitai Šņepstei, trešā vieta — Rimantam un Vismantam Žariņiem.

Ragaviņu stafetē pāriem pirmā vieta — Raivim Lozdam un Andželai Staškevičai, otrā vieta — Sandijai Mizovskai un Santai Cakulei, trešā vieta — Marutai un Artim Bivbāniem.

Vislielāko atsaucību guva konkurss "Aizvelc — atvelc", uzvarētāju godā tika Raivis Lozda, Ina Sinkeviča un Andžela Staškeviča.

"Sniega spēļu" noslēgumā dalībnieki izklīda pa ābeļdārzu, lai veidotu sniega skulptūras un pēc neilga laika ābeļdārza nokalnīte rotājās ar brīnišķīgām, atraktīvām un māksliniecīskām skulptūrām, kur par veiksmīgākajām tika atzīmētas Lozdu ģimenes būvētais bruņurupucītis, Bivbānu ģimenes "Bumbulītis — slēpotājs", Vitas Šņepstes un Diānas Kotānes "Dusošā Skaistule" un Vismanta, Daumanta Zariņu un Māra Sinkeviča "Polārlācis".

Paldies visiem spēļu dalībniekiem — lieliem un maziem — par aktivitāti un pozitīvu attieksmi saka Aizkalnes tautas nama vadītāja, "Sniega spēļu" organizatore Māra Rožinska.

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

Piedalījās manuskriptu konkursā

Pagājušajā gadā apgāds «Jumava» sadarbībā ar Latvijas Pašvaldību savienību bija izsludinājis manuskriptu konkursu «Kultūrvēstures mantojuma saglabāšana Latvijas novados». Konkursanti no dažādām Latvijas pašvaldībām varēja iesūtīt vērtēšanai savus manuskriptus par Latvijas kultūrvēsturisko mantojumu. Konkursā piedalījās iedzīvotāji no Vecpiebalgas, Vecumnieku, Olaines, Lubānas, Balvu, Beverīnas un citu novadu pašvaldībām, tostarp arī no Vārkavas novada. Savus memuārus «Mani bērnības un Sibīrijas gadi» konkursam iesūtīja Vārkavas novada iedzīvotājs Antons Praņevskis.

Februārī manuskriptu autori tika aicināti uz noslēguma pasākumu, kas notika grāmatnīcā «Jumava plus». Tika paziņots konkursa uzvarētājs, kā arī pasniegtas balvas pārējiem konkursantiem. Par uzvarētāju kļuva Inguna Bauere no Vecpiebalgas. Viņa ieguva galveno balvu — iespēju izdot grāmatu 2013. gadā. Grāmata tiks izdota sadarbībā ar Vecpiebalgas novada pašvaldību. Balvas pasniedza apgāda «Jumava» vadītājs Juris Visockis, bet dalībniekus sveica arī pārstāvji no Latvijas Pašvaldību savienības. Antons Praņevskis todien gan bija sasirdzis, un uz noslēguma pasākumu devās viņa dēls. Paredzēts, ka apgāds «Jumava» sadarbībā ar pašvaldībām un citiem partneriem izdos arī pārējos labākos darbus. Antona Praņevska memuāri, kā arī pārējo Vārkavas novada pārstāvju literārais veikums lasāms Vārkavas novada domes mājas lapā, informē Vārkavas novada domes sabiedrisko attiecību speciāliste Maija Praņevska.

Memuāros «Mani bērnības un Sibīrijas gadi», kā to rāda jau pats nosaukums, Antons Praņevskis

● Antons Praņevskis pirms diviem gadiem — savā 80. dzimšanas dienā ar apsveicēju dāvinātiem ziediem.

atspoguļojis sava paša dzīvē izjusto un pārdzīvoto. Viņš dzimis 1931. gada 4. janvārī, kā pats saka — «laikā starp Jauno gadu un Zvaigžņu jeb Triju Ķēniņu dienu». Katoļticīgie vecāki viņu nokristījuši Vanagu mazajā koka baznīciņā. Krustvecāku gods ticis tēva brālim Jāzepam un tēva māsai Jūlijai. Tāpat kā visiem tā laikmeta lauku bērniem arī Antona apzinīgās dzīves rīts sācies ar ganu gaitām. Tās devušas pasaules izpratni un gudrību, ko mazajās ganiņa smadzenēs veidoja pati daba.

«Manas skolas gaitas iesākās vēl labajos, vecajos Ulmaņlaikos, kad pastāvēja labas audzināšanas tradīcijas, it īpaši tas attiecināms uz ticības mācību, kas ļoti daudz deva turpmākajai cilvēka dzīvei,» par sevi stāsta Antons Praņevskis. «Taču šīs skolas laiciņš pirmās Latvijas brīvvalsts laikā man tika atvēlēts pavisam īss. Pēc Latvijas okupācijas dzīve ļoti krasi mainījās. Ienāca padomju vara un tās grandiozā propaganda, un svētbilžu vietā pie sienām piekāra Marksa, Engelsa, Ļeņina un Staļina portretus... Taču slepus joprojām tika dziedāta Latvijas valsts himna, iets baznīcā, bērniem mācīti pātari. 1941. gadā varas mainījās, — vācieši padzina krievus. Garīgi elpot kļuva vieglāk, taču ne materiāli, jo bija iesācies karš. Un atkal varas mainījās. Svešinieki, savstarpēji karojot, nodedzināja mūsu mājas ar visu iedzīvi, tā iedzenot vēl lielākā nabadzībā. Brāli iesauca Sarkanajā armijā, no kuras viņš dezertēja. Mani ganu gaitās aizvietoja māsiņa Anna, jo es tiku iesaistīts visos saimniecības darbos. Uzsākām māju būvniecību uz vecajiem pamatiem. Citas izejas vecāki neatrada, jo nevēlējās iet laimi meklēt tik nedrošajā, plašajā pasaulē.»

1947. gadā Antons absolvēja Vanagu septiņgadīgo skolu, ar asarām acīs lūdzot vecāku piekrišanu un atbalstu tālākai izglītībai, bet viņi dēlu neuzklausīja. Brālis pēc amnestijas izbeidza dezertiera gaitas un Jēkabpilī iestājās vidusskolā. Uz viņa saimniekošanu dzimtās zemes ārēs vecāki cerības vairs nelika. Antona tālākā izglītošanās notika pie arkla roktura tīrumā, pie siena vāla pļavā, pie lāpstas dārzā.

1949. gadu ģimene uzsāka ar tēvam piederošu saimniecību, kas sastāvēja no 29 hektāriem zemes. 20 hektāri bija aramzeme, pārējā bija pļavas, līči, ābeļdārzs, divi hektāri meža. Tika turētas piecas slaucamas govis, teles, desmit aitas, pāris cūkas, vistas, divi darba zirgi. Bija šāds tāds inventārs, kā arī divas spēcīgas darba rokas, uz ko balstījās visa saimniekošana. Antonam 4. janvārī apritēja 18 gadi, māsai Annai bija pilni 13 gadi. Mātei ritēja 51., tēvam — 61. gads. Pienāca 25. marts, un mājā ieradās bruņoti vīri, kas arestēja Antonu, tēvu un māsu, izrāva no mājām, nogādāja stacijā, kur iespundēja lopu vagonā un kopā ar citiem tādiem pašiem nelaimīgiem cilvēkiem aizveda prom uz Sibīriju. Māte nebija mājās un netika izvesta, bet brālis paspēja izmukt. Valdošā vara atņēma jaunuzceltās mājas, zemi, lopus, dzimtenes saullēktus un rietus.

Pēc septiņu gadu prombūtnes 1956. gada pavasarī ģimene atgriezās Latvijā. Savās mājās viņi netika ielaisti, jo tajās kolhozs bija ierīkojis krejotavu, bet šķūnis un kūts jau bija nojaukti malkai — krejotavas apsildīšanai. Atkal sakostiem zobiem viss bija jāsāk no gala. Pat savas karotes nebija, jo tā palika Sibīrijā.

Antons devās uz Siguldu pie brāļa, bet pierakstu bijušajam izsūtītajam pilsētā nedeva, tātad arī no darba nekā. Antons darbu sameklēja ārpus pilsētas — Siguldas meliorācijas stacijā, kur vienu sezonu nostrādāja uz daudzkausu ekskavatora. 1958. gadā pēc tēva māsas uzaicinājuma pārcēlās uz dzīvi pie viņas Līvānu rajona Šķilteros. Iestājās kolhozā. Daudzus gadus nostrādāja kolhoza būvbrigādē, vēlāk — lopkopībā.

1964. gadā Antons apprecējās un kopā ar dzīvesbiedri izaudzināja un izskoloja trīs bērnus: Valiju, Arnoldu un Juri. Vecākā meitiņa Janīna astoņu gadu vecumā traģiski aizgāja bojā. Pašlaik cienījamu vecumu sasniegušais kungs var lepoties ar astoņiem mazbērniem — četrām mazmeitām un četriem mazdēliem.

Gadi atstājuši savu ietekmi uz veselību. Pārciestas vairākas operācijas, moka arī dažādas vecuma kaites.

«Tagad man jau ir 82 gadi. It kā neticami, bet tā ir skaudra patiesība, no kuras neizbēgt. Pietiek laika, kā agrāk pietrūka, lai pamazām vien atmiņā izstaigātu tos ceļus un takas, kur kādreiz iets. Ceļi ir veduši tuvu un tālu, un pavisam tālu. Daudz kas no atmiņu klāsta izzudis, piemirsies, aizmirsts, bet svarīgākais līdz ar gadiem gājis līdzās, ko aizmirst nevar un nedrīkst. Daudzas dzīves tērcītes saplūdušas vienā varenā upē, kur atmiņu atspulgs sauc pie sevis,» atzīst dzīvē tik daudz pieredzējušais Antons Praņevskis. «Memuāros «Mani bērnības un Sibīrijas gadi» atspoguļoti notikumi no agrās bērnības (20. gadsimta 30. gadu sākums) līdz 1956. gadam, kad bija lemts atgriezties no izsūtījuma Sibīrijā».

Bērniem novada pasākumos būs interesantāk

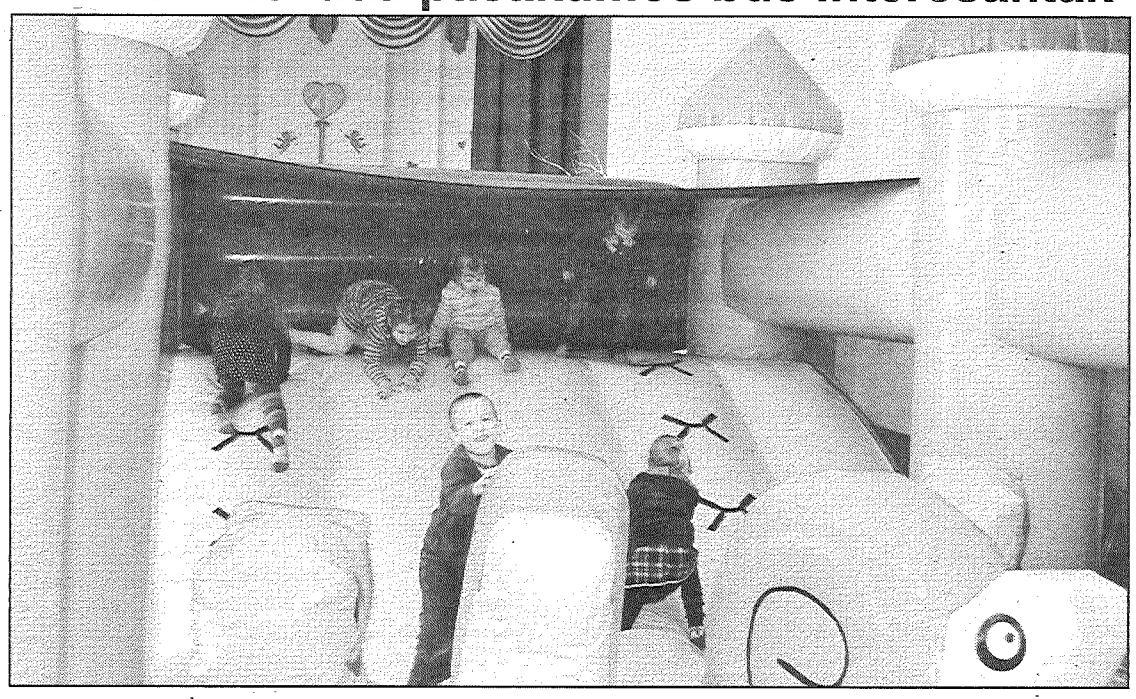

● Jaunās atrakcijas pirmo reizi izmēģina Rimicānu pirmsskolas izglītības iestādes audzēkņi.

Vārkavas novada dome īstenojusi vēl vienu Eiropas lauksaimniecības fonda lauku attīstībai LEADER projektu «Pārvietojamā rotaļu laukuma iegāde Vārkavas novadā». Kā informē domes projektu vadītāja Vija Šmeikste, šī projekta ietvaros tika iegādāta liela piepūšamā atrakcija, kuras nosaukums ir «Meža taka». To aktīvām nodarbībām varēs izmantot bērni un jaunieši, organizējot dažādas komandu stafetes un citas izklaides.

Atrakcija ir izmantojama gan ārā, gan iekštelpās, to var izmantot gan lēkāšanai, gan arī kā šķēršļu joslu. Tā ir 11,94 metrus gara, 4,32 metrus plata un 3,5 metrus augsta. Pieskaņota arī dabas toņiem, jo tās lielākā daļa nokrāsota zaļa. Projekta ietvaros sagādāts arī sumo tērpu komplekts, kas sastāv no diviem sumo tērpiem, matrača un divām ķiverēm.

Piepūšamās atrakcijas izmantos gan kultūras centra rīkotajos pasākumos un aktivitātēs, gan sporta skolas sacensībās, kas mēdz rīkot komandu stafetes. Atrakciju kopējo izmaksu summa ir 5100 latu. 4448 lati ir ES finansējums, bet 494 lati — pašvaldības līdzfinansējums.

Novada kultūras centram jauna vadītāja

Vārkavas novada domes izsludinātajā konkursā uz novada kultūras centra vadītāja vakanci pieteicās divi kandidāti. Pretendentu vērtēšanas komisija, kurā darbojās novada domes sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komiteja un pašvaldības jurists, pēc pretendentu iesniegto dokumentu izvērtēšanas un intervijas ar kandidātiem nolēma, ka šim amatam vislabāk atbilst Antra Skutele.

● Vārkavas novada kultūras darba organizatore Antra Skutele.

Vārkavas novada kultūras centra vadītājas amatā viņa tika apstiprināta ar domes sēdes lēmumu un ir jau uzsākusi savas darba gaitas pašvaldībā.

Antra Skutele absolvējusi Preiļu 1. pamatskolu, flautas klasi Preiļu bērnu mūzikas skolā, vienu gadu mācījusies Preiļu Valsts ģimnāzijā, pēc tam mācības turpinājusi Rīgas Mūzikas internātvidusskolā kora klasē. Pašlaik Antra ir Ekonomikas un kultūras augstskolas kultūras un vadības fakultātes 4. kursa studente.

Antra ir strādājusi par viesmīli, reklāmas projektu asistenti, promoteri, prakses ietvaros — par projektu producenti, menedžeri un ārpusstundu darba organizatori, regulāri vada pasākumus, ir ansambļa soliste. Viņai ir labas krievu un angļu valodas zināšanas, «B» kategorijas autovadītāja apliecība un labas datorprasmes MS Office lietojumprogrammās. Ģimene dzīvo Preiļos un audzina dēlu. Antra dzied Rēzeknes korī, kas piedalās TV3 šovā «Koru kari 3».

Lappusi sagatavoja L.Rancāne

Apguva marmorēšanas tehniku

Rožupes pamatskolā norisinājās Sorosa fonda — Latvija iniciatīvas «Pārmaiņu iespēja skolām» projekta «Ar jaunām idejām uz pārmaiņām» pirmā radošā nodarbība «Marmorēšana».

● Rožupes pamatskolas radošās darbnīcas dalībnieki apgūst marmorēšanu.

Rožupes pagasta iedzīvotājiem, kas ieradās uz šīm nodarbībām, bija iespēja apgūt jaunu tehniku. Radošās darbnīcas vadītāja Inese Butlere iepazīstināja ar marmorēšanas tehniku, un pēc tam nodarbību apmeklētāji paši ar prieku ķērās pie krāsām. Marmorēšanai nepieciešamas vismaz divas vai trīs speciālas krāsas, kas ražotas uz eļļas bāzes. Tās iepilina lielā traukā ar ūdeni, tad šajā šķidrumā iemērc izvēlēto priekšmetu un groza ap savu asi. Interesanti, ka tā krāsa, kuru iepilina pēdējo, redzama visvairāk. Priekšmeti nožūst nepilnā stundā un ir droši lietojami. Lielākajai daļai šī tehnika bija pilnīgi jauna un nezināma, tāpēc vēl jo vairāk iznākums patīkami pārsteidza, — priekšmeti, kas bija zaudējuši savu spožumu un vērtību, ieguva jaunu izskatu. Marmorēt var visu, piemēram, šalles, blūzes, papīru, koku, stiklu un pat pildspalvas.

Apguvuši jauno tehniku, nodarbības apmeklētāji bija gatavi arī turpmāk izmantot jauniegūtās prasmes un iepriecināt draugus ar pašgatavotām dāvanām.

Nodarbībās piedalījās dažāda vecuma iedzīvotāji, un tieši starppaaudžu sadarbība un līdzās pastāvēšana veicina savstarpējo saišu stiprināšanu.

Vakars ritēja radošā un draudzīgā atmosfērā, par ko liecināja arī apmeklētāju teiktais: «Patīkami, ka nodarbībā valdīja brīva un sirsnīga gaisotne, ka pasniedzēja ļoti saprotamā valodā pastāstīja, kā ar pavisam jaunu tehniku — marmorēšanu — neizteiksmīgas un vienkāršas lietas var pārveidot par kaut ko īpašu.»

Projekta «Ar jaunām idejām uz pārmaiņām» ietvaros notika arī tikšanās ar fizioterapeitu.

Pāris saķildojies? Jāsēžas uz «Izlīguma soliņa»

Līvānu uzņēmēji nākuši klajā ar jaunām idejām, kā dzīvi pilsētā padarīt interesantāku un tūristiem pievilcīgāku. «Novadnieks» jau rakstīja par ieceri no Dubnas izcelt Ubagliča akmeni, ko ieteicis Kaspars Rokjānis, un par trases iekārtošanu Grīvas mežā, ko ierosinājis Dainis Skrūzmanis. Ar neparastu un intriģējošu ideju pārsteidz Raimonds Vindulis, kurš ieteic skvērā pie Līvānu centrālās bibliotēkas uzstādīt Izlīguma soliņu.

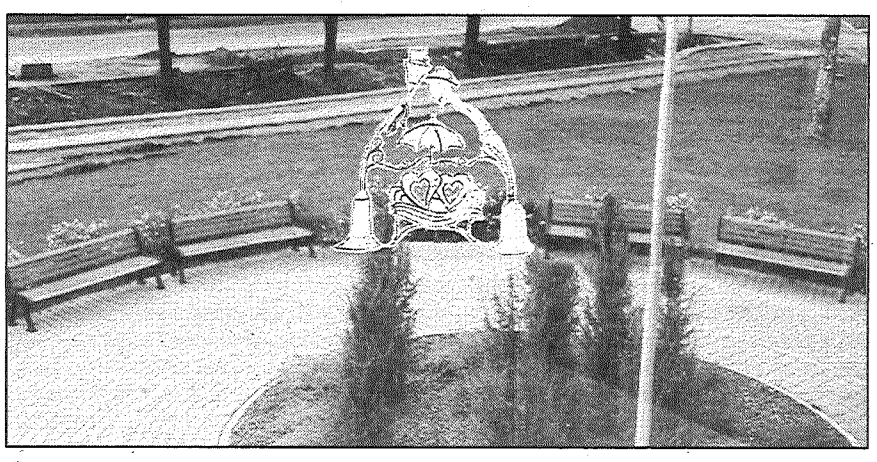

● Iespējams, ka jau drīzumā Līvāni kļūs bagātāki ar jaunu pilsētvides objektu «Izlīguma soliņš», kas pagaidām apskatāms tikai skicē.

Par soliņu to var nosaukt tikai daļēji, jo patiesībā tas ir oriģināls pilsētvides objekts — metālkaluma sols ar atzveltni, kura sēžamvirsma nav vis līdzena, bet vidū pazemināta. Ja kāds pāris būs sastrīdējies, tad izlīguma soliņš abus saķīvējušos padarīs atkal par mīlniekiem, vārda tiešākajā nozīmē satuvinot vienu ar otru. Sēžot pārī, abi sēdētāji uz ieslīpās virsmas neviļus saslīdēs kopā. No tā arī radies nosaukums — Izlīguma soliņš.

Izlīguma soliņš būs papildināts arī ar savdabīgiem rotājumiem un divām asimetriski novietotām laternām, kas, pārliekušās pāri sēdētājiem, it kā sliecas viena otrai pretī, tāpat kā sēdētāji uz soliņa.

Pilsētas tēvi sola, ka jau pavasarī soliņš pie bibliotēkas varētu tikt atklāts.

Līvānu jaunais dambretists gūst Latvijas mēroga uzvaru

Rīgā norisinājās Latvijas jaunatnes čempionātu fināli klasiskajā un ātrspēlē 64 lauciņu dambretē junioriem, kurā, pirmo reizi startējot U — 13 vecuma grupā, Līvānu jaunais dambretists Ilmārs Štolcers izcīnīja čempiona titulu. Ilmārs sīvā cīņā izcīnīja čempiona titulu gan klasiskajā spēlē, gan ātrspēlē.

Savukārt U — 19 vecuma grupā junioriem pārliecinoši pirmo vietu izcīnīja Valdis Vizulis.

Nedaudz sportiskas veiksmes pietrūka Līvānu bērnu un jaunatnes sporta skolas audzēknei Adrianai Divrai, kura U — 13 grupā izcīnīja ceturto vietu klasiskajā dambretē, piekāpjoties tikai spēcīgākajām Bolderājas meitenēm, bet pieveicot Valmieras, Kuldīgas, Limbažu/Salacgrīvas spēlētājas.

Jaunos dambretistus sacensībām sagatavoja Valerjans Vizulis un Jānis Auzāns.

Vides pētnieki un mūsdienu deju dejotāji gatavojas reģiona konkursiem

21. februārī Līvānu bērnu un jauniešu centrā (LBJC) notika vides izziņas spēļu konkursa «Iepazīsti vidi!» pirmā kārta, kuras laikā tika noskaidroti otrās kārtas dalībnieki. Kā informēja LBJC izglītības metodiķe Aija Skarbiniece, par tiem kļuva Rožupes pamatskolas 7. klases skolnieces Brigita Mālniece un Vineta Āboliņa, kas skolotājas Sanitas Dubovskas vadībā bija sagatavojušas spēli «Gliemezīša ceļojums vides labirintos».

Par iespēju pārstāvēt novadu Rīgā ar Rožupes meitenēm sacentās arī Līvānu 1. vidusskolas 6. klases skolnieks Skaidris Skutelis (skolotāja Regīna Stikāne) ar vides izziņas spēli «Purva bridējs» un Jersikas pamatskolas 7. klašes skolnieces Kitija Vilcāne, Madara Čivča un Laura Ivanova (skolotāja Lilioza Silasproģe), kas bija sagatavojušas spēli «No putna lidojuma».

Vides izziņas spēļu konkursa mērķis ir veidot bērnos un jauniešos piederības izjūtu savai dzīves videi un motivēt to sargāt un kopt; veicināt skolēnu valstiskuma apziņu un lepnumu par savu Latviju; sekmēt skolēnu interesi par vides izpēti un eksperimentēšanu, tādējādi apzinoties Latvijas zinātnes tradīcijas un nodrošinot pēctecību.

19. februārī Līvānu bērnu un jauniešu centrs pulcināja visus novada mūsdienu deju dejotājus uz Valsts jaunatnes iniciatīvu centra mūsdienu deju kolektīvu radošā konkursa pirmo kārtu. Par labākajiem tika atzītas bērnu un jauniešu centra deju studijas «Inter» deju grupas «Tip — Top» (1. — 4. klašu dejotāji) un «22. kvartāls» (1. — 4. klašu dejotāji). Abas grupas Līvānu novadu pārstāvēs konkursa reģionālajā kārtā Daugavpilī. Tas notiks 21. martā. Deju grupas vada Jevgenijs Butorins.

Konkursa mērķis ir veicināt horeogrāfu jaunrades darbu un papildināt bērnu un jauniešu mūsdienu deju kolektīvu repertuāru ar augstvērtīgiem horeogrāfijas priekšnesumiem, pievēršoties arī latviešu horeogrāfiskajam un muzikālajam materiālam; apzināt un veicināt izglītības iestāžu mūsdienu deju kolektīvu radošo darbību, izaugsmes iespējas un attīstību; veikt repertuāra atlasi XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un svētku mūsdienu deju lielkoncertam.

ZIŅAS ĪSUMĀ

Mark Invest jautājumā Jersikā jauns pavērsiens

Vides pārraudzības valsts birojs 8. februārī pieņēma lēmumu piemērot ietekmes uz vidi novērtējuma procedūru SIA «Mark Invest Latvia» derīgo izrakteņu (dolomīta) ieguvei Līvānu novada Jersikas pagastā, īpašumā «Priedulāji».

Projekts paredz derīgo izrakteņu — dolomīta ieguvi zem gruntsūdens līmeņa 4,21 hektāru platībā, gadā iegūstot līdz 140 000 kubikmetru derīgo izrakteņu. Dolomīta ieguve paredzēta trijās kāplēs, veicot slāņa irdināšanu ar ekskavatoru, hidraulisko āmuru un spridzināšanu. Tālākās procesuālās darbības būs saistītas ar programmas, ziņojuma sagatavošanu, sabiedriskās apspriešanas organizēšanu, kā to nosaka Ministru kabineta noteikumi nr. 83 «Kārtība, kādā novērtējama paredzētās darbības ietekme uz vidi» (25. 01. 2011.)

Arī šogad pašvaldība atbalstīs iedzīvotāju mazos projektus

Līvānu novada dome, tāpat kā iepriekšējos gados, arī šogad atbalstīs iedzīvotāju mazos projektus, piešķirot tiem finansējumu. Pieejamā granta summa vienam projektam paredzēta no 200 līdz 500 latiem. Mazo grantu projektu konkursā Līvānu novada pašvaldības līdzfinansējuma saņemšanai pieteikumus var iesniegt biedrības, nodibinājumi un iedzīvotāju iniciatīvas grupas, kurās apvienojušies vismaz desmit cilvēki. Plašāku informāciju par projektu konkursu var iegūt novada domē vai pagastu pārvaldēs.

Pirmo reizi konkurss «Gada balva kultūrā»

Šogad, pirmo reizi kopš izveidots Līvānu novads, tiek izsludināts konkurss «Gada balva kultūrā», ko organizē novada kultūras centrs. Pieteikumus balvas saņemšanai var iesniegt līdz 5. martam. Paredzēts piešķirt nominācijas četrās kategorijās: «Labākais amatiermākslas kolektīvs», «Labākais vadītājs», «Novada labākais kultūras pasākums», «Labākais vizuāli estētiskā tēla veidotājs kultūras iestādēs».

Balvas saņemšanai var izvirzīt iestādes, fiziskas un juridiskas personas.

Zviedrijas luterāņu draudzes prāvestes ziedojums daudzbērnu ģimenēm

Zviedrijas latviešu luterāņu draudzes prāveste Ieva Graufelde bija izteikusi vēlmi ziedot 150 latus trim daudzbērnu ģimenēm, kurām ļoti nepieciešama materiālā palīdzība. Janvārī ziedojums ar Līvānu novada sociālā dienesta starpniecību tika nodots ģimenēm, katra saņēma 50 latus.

Pašvaldība neaizmirsa audžuģimenēm nodotos bērnus

Latgales audžuģimeņu atbalsta biedrība «Muna Sāta» audžuģimeņu vārdā izteikusi pateicību Līvānu novada domei un bāriņtiesai par sarūpētajām dāvanām audžuģimenēs ievietotajiem Līvānu novada bērniem. Audžuģimenēs nonāk bērni, kuri uz laiku vai pavisam ir palikuši bez vecāku aprūpes.

Bērna piedzimšanas pabalsts būs lielāks

Līvānu novada dome pieņēmusi lēmumu, sākot ar 2013. gadu, jaundzimušo bērnu vecākiem izmaksāt vienreizēju pabalstu 100 latu apmērā līdzšinējo 50 latu vietā. Visu pēc 2012. gada 31. decembra dzimušo bērnu vecākiem (aizbildņiem) tiks veikts piešķirto pabalstu pārrēķins un izmaksāta starpība.

Lappusi sagatavoja L.Rancāne

«Cerība» veldotāji šo svētīgo darbu nodod sv. Jāzepa aizbildniecībā

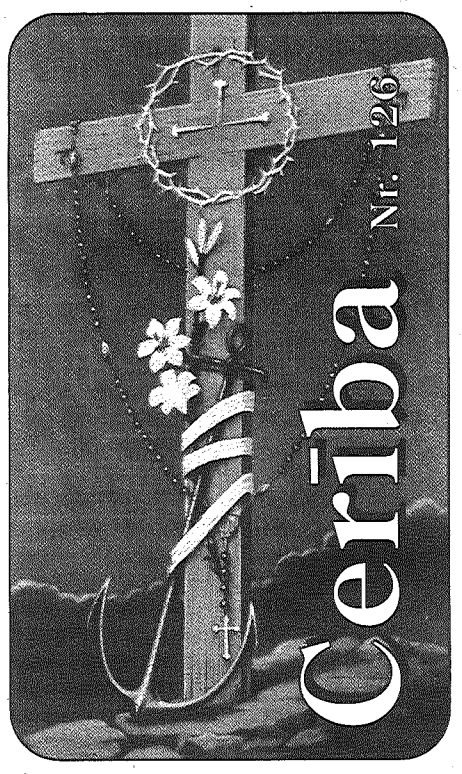

Lūgšana

Kungs, Tava mīlestība pastāv no mūžības mūžībā. Tava aizsardzība pārsniedz laikus un robežas. Tavs Gars mājo visos, kas Viņu pielūdz un meklē Viņa klātbūtni. Mēs pielūdzam Tevi, kas pats esi nācis mums tik tuvu.

Atceries, ka esam putekļi un niecība bez Tavas klātbūtnes, bez Tava Gara, bez Tava spēka. Bet, atdevuši savu sirdi un savu gribu Tev, Dievs, mēs drīkstam saukties par Debesu Tēva bērniem. Atvēruši sirdi ticībai, mēs drīkstam gaidīt brīnišķīgu apsolījumu piepildīšanos. Atdevuši savu dzīvi Dievam, mēs jau šodien esam Debesu valstībā, kura ir mūsu vidū.

Kungs, Tu dziedināji kanānietes meitiņu un atjaunoji lepras slimnieka miesu. Tu sēdies pie grēcinieku galda, pazini Marijas Magdalēnas sirdi un piedevi Pēterim nodevību. Tev nekas nav apslēpts — uzlūko mūs mūsu vājumā un šaubās! Tev nekas nav neiespējams — atklājies visiem, kas meklē Dievu! Tavai žēlsirdībai nav robežu — apžēlojies par mums, par mūsu vājo ticību un trauslo mīlestību.

Pārveido mūsu sirdi, lai tā Tevi iepazīst aizvien labāk un iemīl aizvien dedzīgāk. Lai mēs pieminam Tavas ciešanas mūsu pestīšanas dēļ un arī savā dzīvē sagaidām Tavu augšāmcelšanos.

Āmen

11. februāris – Vispasaules slimnieku diena

Katru gadu 11. februārī Baznīca atzīmē Lurdas Dievmātes dienu. Šo dienu svin arī kā Vispasaules slimnieku dienu. 1858. gada 11. februāri Lurdā Jaunava Marija atklāj sevi Bernadetai kā Bezvainīgi Ieņemtā. Šis Jaunavas Marijas tituls izsaka ko ļoti svarīgu mums visiem. Ja grēka dēļ pasaulē ienāca ciešanas, slimības un nāve, tad Kristus ciešanu, nāves un augšāmcelšanās dēļ cilvēkiem tiek dāvāta jaunas dzīves cerība. Kā pirmā šīs dzīves vēstnese ir Jaunava Marija, ko grēks nav vispār skāris. Ja Jēzus ir avots šai dzīvei, kas paceļas pāri nāvei, tad Marija ir šī uzmanīgā Māte, kas, pārsniedzot visas viņas bērnu gaidas, tiem sagādā dvēseles un miesas veselību. Šāds ir Lurdas vēstījuma saturs, kurš pastāvīgi tiek atklāts visiem Lurdas svētceļniekiem. No brīža, kad Jaunava Marija bija parādījusies Bernadetai, Viņas aizbildniecībā cilvēki joprojām gūst dvēseles un miesas veselību. Vislielākie brīnumi nav tie, kurus var redzēt un konstatēt. Vislielākie brīnumi notiek cilvēku sirdīs, kur Dievmātes aizbildniecībā cilvēki atklāj Dieva mīlošo klātbūtni. Pat ja šie cilvēki nesaņem Lurdā miesas veselību, viņi vienmēr var šeit saņemt citu — daudz vērtīgāku dāvanu: savas sirds atgriešanos, kā rezultātā pat slimnieku sirdīs ienāk miers un prieks. Šī sv. Gara dāvana izmaina visu līdzšinējo cilvēka dzīvi. Viņiem Kristus krusts kļūst par cerības zīmi, pat visgrūtāko pārbaudījumu brīžos.

Ir grūti runāt par ciešanām ar cilvēkiem, kas ir smagi vai nedziedināmi slimi. Kā viņus uzrunāt, ko solīt, kā mierināt un stiprināt? Mēs zinām, ka smagās, bezcerīgās situācijās vienīgi Dievs var palīdzēt. Bet kā lai to pasaka? Kā lai atklāj Evaņģēlija mācības patiesību, kas vienīgais spēj dot gaismu un spēku izturēt ticībā un paļāvībā uz Dievu. Labi, ka ir cilvēki, kas ar savu dzīvi spēj liecināt par Evaņģēlija patiesību. Droši vien arī mūsu vidū mēs atrastu šādus liecinīekus, ja uzdrošinātos tos izjautāt. Kāpēc tas ir svarīgi? Tas ir svarīgi gan pašam slimniekam, prast uz savu dzīvi skatīties patiesībā, atzīt savu vājumu, bet vienlaicīgi sajust Dieva pastāvīgu gādību. Tas ir svarīgi arī citiem, kam ticība un paļāvība uz Dievu ir vājāka. Lurdā slimnieki jūtas brīvi, jo šeit viņi redz, ka nav vieni paši šādās ciešanās. Viņi jūt, ka ir citu mīlēti un kopti. Viņi pārliecinās, ka Dievs un Dievmāte ir vienmēr kopā ar viņiem.

Es gribētu jums sniegt liecību, ko stāstīja sieviete vārdā Marija Noele Moro, francūziete. Viss viņas mūžs bija saistīts ar slimībām un ciešanām. Sešu mēnešu vecumā viņa slimo ar bronhu-plaušu iekaisumu, viņa ir tuvu nāvei. Desmit gadu vecumā viņa saslimst ar meningītu, pēc kura viņai ļoti pasliktinās dzirde. Vēlāk viņa studē medicīnu un kļūst par medmāsu skolas vadītāju.

Bet 49 gadu vecumā viņai ir jāpārtrauc šis darbs, jo viņa saslimst ar hepatītu un vēlāk ar tuberkulozi, četrus gadus viņai ir jāpavada sanatorijā. 1963. gadā viņa atbild Kalkutas Mātes Terēzes aicinājumam kļūt par līdzstrādnieci viņas žēlsirdības darbā. Šī līdzdarbība bija nevis aktīva, bet gan pasīva — ar savām ciešanām. Māte Terēze teica: „Jūs, invalīdi, slimnieki, nāciet pie mums! Jūs esat šis dārgums, kurā mēs smeļam spēkus mūsu darbiem". Māte Terēze bija sapratusi, ka žēlsirdības darbā viņiem bija jābalstās uz to cilvēku lūgšanām, kuri savas ciešanas upurēja visu diennakti. Dibinot šo ciešanu apustulātu, Māte Terēze palīdzēja daudziem slimniekiem mainīt skatu uz viņu slimību, dodot jēgu pat ciešanām.

Marija Moro iestājas šajā Mātes Terēzes cietēju apustulātā. Viņa šajā laikā vēl uzraksta trīs grāmatas par šo tēmu, kā ciešanās un nāvē saskatīt pat laimi un jaunu cerību. Viņa šajā laikā pārcieš acs, kaulu un krūts vēža slimības. 70 gadu vecumā, dodot vēl šo savu pēdējo interviju, viņa cieš no aknu vēža.

„Kā tas ir iespējams — pārciest tik daudzas slimības. Kā jūs izturat?"

Vajag smieties par savu sāpi. Ja es sāku vaidēt par savu stāvokli, es esmu pazudusi. Ciešanas, kuras pašas par sevi ir ļaunums, tās var kļūt neizmērojams labums. Es neesmu mazohiste, es nemeklēju ciešanas, bet, kad tās ir šeit, vajag tās pieņemt, no tām gūstot pozitīvu augli. Tas prasa pacietību, drosmi, gribasspēku, pazemību. Smaga slimība ir žēlastība, tas ir visskaistākais svētuma ceļš.

Slimība ļauj garīgi augt. Tā izved slimnieku un viņa apkārtējos no egocentrisma. Ja jums ir vajadzīga palīdzība, prasiet to! Ļaudis ir laimīgi sniegt pakalpojumu.

Pašam slimniekam šis ir laiks, kad viņš ieklausās, kad pārdomā, kad sevi paļāvībā uztic otram. Manā gultā es dienu un nakti veicu ceļojumu apkārt pasaulei.

„Vai ciešanām ir spēja glābt pasauli?"

Svētais Tēvs to saka, ka katrā personā, kura cieš, ir pats Kristus, kurš cieš. Ciešanu apustulāta mērķis ir dot ciešanām pozitīvu nozīmi. Kad mēs paceļam Dieva priekšā mūsu ciešanu upuri par kādu jaunekli, kurš cieš no narkotikām vai no AIDS, mēs nezinām, kurš no tiem tiks glābts, bet tas ir droši, ka Dievs pārveidos daudzu jauniešu dzīves. Neviena sāpe, upurēta Dievam, nav veltīga.

Vai ir tādi ciešanu apustulāta locekļi, kas neiztur?

Jā, neviens nepieņem slimību. Slimība jūs sagrauj. Vajag vienam otru atbalstīt un stiprināt. Es piesaucu Sv. Garu, lai zinātu, ko teikt tiem, kas ir grūtībās. Es pati esmu piedzīvojusi bezcerību. Pirms daudziem gadiem es gribēju izdarīt pašnāvību. Visi, kurus es pazīstu, ir to pašu izbaudījuši. Tāpēc es esmu ļoti iecietīga pret tiem, kas izdara pašnāvību. Ticība ir ļoti liela žēlastība. Tie, kam nav ticības, kā jūs domājat, ar kādiem līdzekļiem lai viņi iztur? Dievs nevar viņus atstumt!

Kā jūs uzturat savu ticību?

Lūdzoties. Pieņemot sv. Sakramentus, lasot un pieņemot savu dzīvi tādu, kāda tā ir. Manā lielajā vientulībā es zinu, ka Dievs ir šeit, ka Viņš mājo manī. Viņš ir vislabākais biedrs, kādu vien var vēlēties. Šo prieku, šo dvēseles skaidrību, neviens to nespēs man atņemt. Man netrūkst nekā. Daudzi ciešanu apustulāta biedri ir laimīgi, tāpat kā es. Viņi ik brīdi jūtas slikti, bet viņi ir laimīgi. Viņu dzīve ir nepārtraukta kāpšana pretī Dievam.

Kad mēs savas ciešanas veltām Dievam, vai mēs līdz ar to tuvojamies Viņam?

Jā. Kad miesa pieaug savā spējā uzupurēties, dvēsele vienlaicīgi aug. Viens neiztiek bez otra. Mēs esam viens — miesa un dvēsele. Tieši tāpēc nav pieņemams ne aborts, ne arī eitanāzija. Jo abos gadījumos caur miesu tiek nogalināta arī dvēsele. Dieva laiks nav mūsu laiks. Un es gribu nomirt Dieva laikā.

Šāda ir vienas sievietes dzīves liecība. Dzīves, kur ciešanas savijas kopā ar mieru, paļāvību un gara spēku. Šīs sievietes dzīve dara dzīvu Evaņģēliju. Šādu dzīvi nodzīvot nav iespējams bez Dieva palīdzības. Ja šodien vēl ir atrodami šādi cilvēki, kas spēj tā dzīvot, tas nozīmē, ka Dievs ir viņiem blakus. Dievs ir dzīvs. Tātad dzīva un iedarbīga ir arī Evaņģēlija vēsts, pēc kuras šie cilvēki dzīvo.

Sagatavoja priesteris D.Abrickis

CILVĒKI KALNĀ

28. februārī tiek pieminēts svētīgais Daniels Brotjē — priesteris, bērnu nama vadītājs

Svētīgais Daniels Brotjē (1876 — 1936) bija franču izcelsmes Svētā Gara kongregācijas priesteris. Jau agrā bērnībā bija manāms viņa aicinājums. Māte reiz esot vaicājusi mazajam Danielam, par ko viņš vēlētos kļūt, kad izaugs; zēns atbildējis, ka kļūs nevis par pavāru vai ģenerāli, bet gan par pāvestu. Māte, to izdzirdot, ieminējusies, ka vispirms būtu jākļūst par priesteri; Daniels atbildējis: «Labi, tad es būšu priesteris!»

Desmit gadu vecumā viņš saņēma pirmo Komūniju un iestājās mazajā seminārā, bet jau divdesmit triju gadu vecumā tika ordinēts par priesteri. Daniels ilgojās doties misijās, tāpēc iestājās Svētā Gara kongregācijā un tika nosūtīts misijā uz Senegālu. Tur viņš sāka izdot avīzi, nodibināja bērnu centru, kā arī lasīja lekcijas vidusskolas audzēkņiem. Taču Āfrikas klimats nelabvēlīgi ietekmēja viņa veselību, un 1911. gadā tēvs Daniels atgriezās Eiropā.

Sākoties Pirmajam pasaules karam, viņš brīvprātīgi devās uz fronti, lai tur kalpotu kā kapelāns. Par drosmi viņš saņēma divus valsts apbalvojumus. Daniels Brotjē, kas ļoti godināja svēto Terēzi no Lizjē un pēc viņas kanonizēšanas uzcēla pasaulē pirmo baznīcu svētās Terēzes no Lizjē godam, sacīja, ka ierakumos izdzīvojis, tikai pateicoties viņas aizbildniecībai. Patiešām, fakts, ka piecdesmit divu mēnešu laikā, ko tēvs Daniels Brotjē pavadīja frontē, viņš ne reizi netika ievainots, ir brīnumains. 1923. gadā viņam tika uzticēta bērnu nama vadība Parīzes nomalē. Darbīgais priesteris to paplašināja, kā arī izstrādāja savam laikam progresīvu programmu, dodot bāreņiem iespēju augt apkārtnes zemnieku ģimenēs. Bērnu nama teritorijā tika izveidotas darbnīcas, kinoteātris, tika izdoti žurnāli. Tēva Daniela trīspadsmit darbības gados bērnu nama audzēkņu skaits no 140 pieauga līdz 1400. Viņš apguva filmēšanas pamatus un to mācīja arī bērniem. Tēva Daniela Brotjē vadībā pat tika uzņemta filma par svēto Terēzi no Lizjē.

Tēvu Danielu cilvēki ļoti mīlēja, un viņa bēru Misi apmeklēja 15 000 cilvēku.

* * *

Reiz tēvam Danielam tika jautāts, kāds ir viņa veiksmes noslēpums. Viņš atbildējis: «Mans noslēpums ir šāds: palīdzi sev, un Debesis tev palīdzēs. Man nav cita noslēpuma. Dievs, pateicoties svētās Terēzes aizbildniecībai, darīja brīnumus, taču es ar pārliecību varu sacīt, ka mēs no savas puses darījām visu, kas vien bija cilvēka spēkos. .. Saņemtās dievišķās dāvanas bija kā atalgojums par mūsu darbu, lūgšanām un uzticēšanos Dieva apredzībai.»

VISS, KAS NĀK NO DIEVA, IR LABS.

No pāvesta Benedikta XVI vēstījuma 2013. gada Lielajā gavēnī

Dārgie brāļi un māsas, Lielā gavēņa svinēšana Ticības gada ietvarā dod mums lielisku iespēju pārdomāt par ticības un mīlestības attiecībām — par saikni starp ticību uz Dievu, uz Jēzus Kristus Dievu, un mīlestību, kas ir Svētā Gara darbības auglis un ved mūs pa veltīšanās Dievam un citiem ceļu.

Tā kā Dievs pirmais mūs ir iemīlējis (sal. 1 Jņ. 4,10), tad mīlestība vairs nav «bauslis», bet atbilde uz mīlestības dāvanu, ar kādu Dievs pie mums nāk. (*Deus Caritas est,* n. 1) Ticība ir personīga piekrišana, ietverot visas mūsu spējas, nesavtīgas un «kaislīgas» mīlestības, ar kādu Dievs mūs mīl un kas pilnībā parādījusies Jēzū Kristū, atklāsmei.

«Ticība norāda mums Dievu, kurš devis mums savu Dēlu un modina mūsos uzvarošu pārliecību, ka tā ir patiesība: Dievs ir Mīlestība... Ticība, kas apzinās Jēzus uz krusta pārdurtajā sirdī atklāto Dieva mīlestību, no savas puses izraisa mīlestību. Tā ir gaisma — būtībā vienīgā — kas vienmēr no jauna izkliedē tumšās pasaules krēslu un dod mums drosmi dzīvot un darboties,» (ibid., n. 39). Tas viss ļauj mums saprast, ka kristiešu galvenā atšķirīgā īpašība ir tieši «ticībā balstīta un tās veidota mīlestība» (ibid., n. 7).

Ticēt nozīmē pazīt patiesību un to pieņemt (sal. 1 Tim.2, 4), mīlēt nozīmē «staigāt» patiesībā (sal. Ef 4, 15). Ticot nodibinām draudzību ar Kungu; mīlot izdzīvojam un izkopjam šo draudzību (sal. Jņ. 15, 14 s.). Ticība ļauj mums pieņemt Kunga un Mācītāja bausli; mīlestība dāvā mums to svētlaimi, ka varam īstenot šo bausli dzīvē (sal. Jņ. 13, 13-17). Ticībā mēs tiekam dzemdināti kā Dieva bērni (sal. Jņ. 1, 12 s.); mīlestība palīdz mums konkrētā veidā uzticīgi dzīvot saskaņā ar Dieva bērna stāvokli un ļauj nest Svētā Gara augļus (sal. Gal. 5, 22). Ticība palīdz mums saskatīt Dāvanas, ko labais un nesavtīgais Dievs mums uztic; mīlestība panāk to, ka šīs dāvanas nes augļus (sal. Mt. 25, 14-30).

Kristīgā dzīve ir nemitīga kāpšana uz tikšanos ar Dievu kalnā, lai pēc tam nokāptu lejā, izplatot mīlestību un spēku, ko sniedz šī tikšanās, un lai tādā veidā kalpotu saviem brāļiem un māsām ar paša Dieva mīlestību. Svētajos Rakstos redzam, ka apustuļu dedzīgā Evaņģēlija sludināšana, kas izraisa ticību, ir cieši saistīta ar mīlošu uzmanību, kalpojot nabagiem (sal. Apd. 6, 1-14). Baznīcā jāpastāv līdzās un jābūt integrētām abām lietām — kontemplācijai un darbībai, ko zināmā mērā simbolizē māsu Marijas un Martas evaņģēliskie tēli (sal. Lk. 10, 38-42). Prioritāte vienmēr pienākas attiecībām ar Dievu. Bez tam ir nepieciešams, lai patiesa evaņģēliskā dalīšanās sakņotos ticībā (sal. 2012. gada 25. aprīļa Vispārējās audiences Katehēze).

Nav nevienas svētīgākas un, tātad, izcilākas žēlsirdības darbības sava tuvākā labā kā Dieva Vārda maizes laušana, Evaņģēlija Labās Vēsts atklāšana, ievadīšana attiecībās ar Dievu: evaņģelizācija veicina cilvēka personas izaugsmi viscēlākā un vispilnīgākā veidā. Dieva Kalps pāvests Pāvils VI enciklikā *Populorum progressio* raksta, ka attīstības pirmais un galvenais faktors ir Kristus sludināšana (sal. n. 16). Dzīvē īstenotā un pasludinātā sākotnējā patiesība par Dieva mīlestību pret mums atver mūsu sirdi šīs mīlestības pieņemšanai un paver ceļu cilvēces un katra cilvēka integrālajai attīstībai (sal. enciklika *Caritas in veritate*, n. 8).

Ticība bez darbiem ir tāpat kā koks bez augļiem: šie divi tikumi ir būtiski savstarpēji saistīti. Gavēnis ar kristīgajai dzīvei domātajām tradicionālajām norādēm aicina mūs tieši uz to, lai mēs bagātinātu ticību, vērīgāk un vairāk klausoties Dieva Vārdu, un piedaloties Sakramentos; bez tam vienlaikus esam aicināti augt žēlastībā, Dieva un tuvākā mīlestībā, arī pateicoties konkrētajām norādēm attiecībā uz gavēšanu, gandarīšanu un žēlsirdības darbiem.

Ticība, kas ir dāvana un atbilde, atklāj mums patiesību par Kristu kā iemiesoto un krustā sisto Mīlestību, kurš pilnīgi un līdz galam izpildīja Tēva gribu un atklāja dievišķās žēlsirdības pret tuvāko bezgalīgo lielumu; ticība iedēstī sirdī un prātā stingru pārliecību, ka tieši šī Mīlestība ir vienīgā, kas uzvar ļaunumu un nāvi. Ticība aicina mūs raudzīties uz nākotni ar cerības tikumu, paļāvīgi gaidot Kristus mīlestības uzvaras piepildījumu. Savukārt žēlsirdība liek mums ienākt Dieva mīlestībā, kas atklājusies Kristū; tā liek mums brīvi un apzināti nedalīti atdot visu sevi Debesu Tēvam un saviem brāļiem tāpat kā atdeva sevi Jēzus. Izlejot mūsos mīlestību, Svētais Gars panāk, ka mūsu sevis atdeve līdzinās paša Jēzus atdevei: tā ir dēla atdeve Dievam un brālīga atdeve katram cilvēkam (sal. Rom. 5, 5).

Dārgie brāļi un māsas, šajā Gavēņa laikā, kad gatavojamies svinēt Kristus nāves un Augšāmcelšanās notikumu, caur kuru Dieva Mīlestība atpirka pasauli un izgaismoja cilvēces vēsturi, es jums visiem novēlu izdzīvot šo vērtīgo laiku tā, lai atdzīvinātu savu ticību uz Jēzu Kristu un tādējādi ieietu Viņa mīlestības pret Tēvu un katru brāli un māsu, ko savā dzīvē satiekam, kustībā. Tāpēc paceļu pie Dieva savu lūgšanu un piesaucu pār katru cilvēku un katru kopienu Kunga Svētību!

Romas pāvests Benedikts XVI pamet Pētera amata kalpošanu

11. februārī visas pasaules katoļiem par atkāpšanos paziņoja 85 gadus vecais Romas pāvests Benedikts XVI (Jozefs Racingers) (attēlā). Viņa pilnvaras beigsies jau šonedēļ, 28. februārī, pulksten 20.00 vakarā.

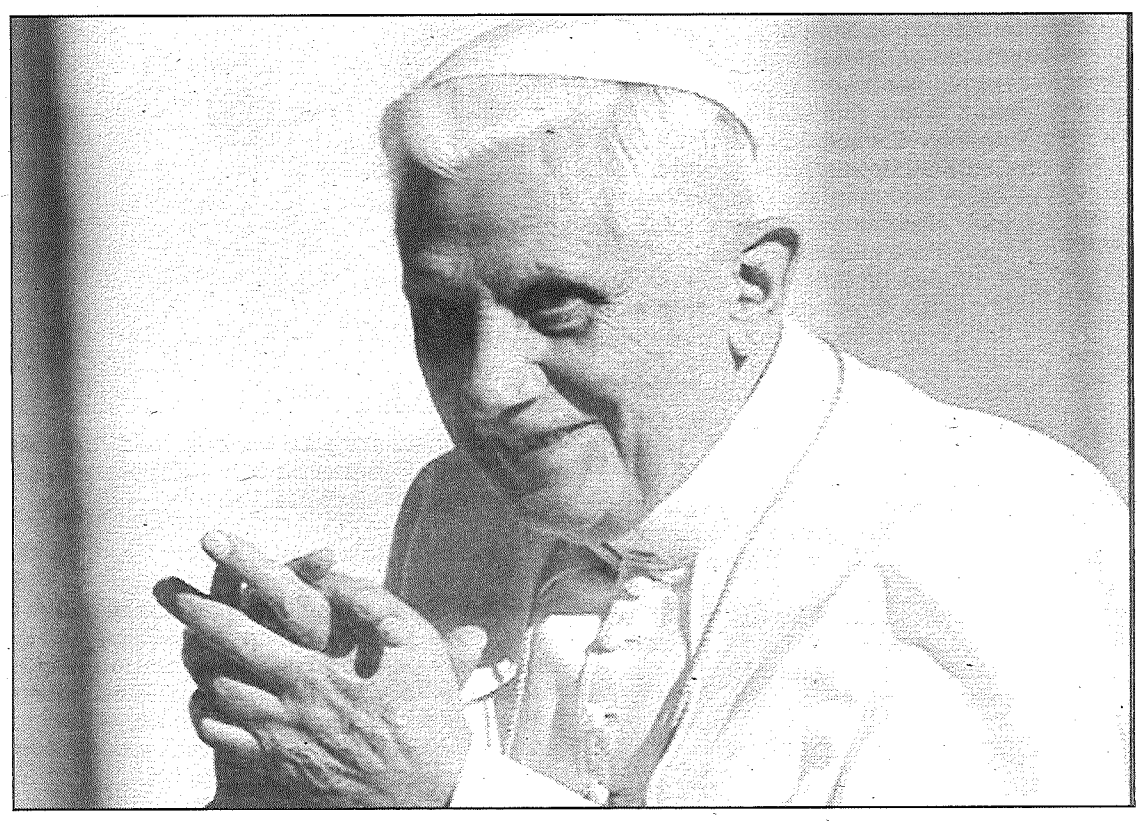

«Atkārtoti pārskatot savu sirdsapziņu Dieva priekšā, esmu nonācis pie pārliecības, ka mani spēki lielā vecuma dēļ vairs nav piemēroti, lai adekvāti vadītu katoļu Baznīcu,» uzstājoties kardinālu sanāksmē, teica Benedikts XVI, kurš pāvesta pienākumus sāka pildīt gandrīz pirms astoņiem gadiem — 2005. gada aprīlī. Viņš norādīja, ka cilvēkam, kurš ieņem šo posteni, jābūt apveltītam ar nepieciešamo ķermeņa un garīgo enerģiju. Labi apzinoties, cik svarīgs ir viņa lēmums, pāvests uzsvēris, ka tas pieņemts no labas gribas, un «tiem, kuriem ir attiecīgas pilnvaras, būs jāsasauc konklāvs, lai ievēlētu jaunu Romas pāvestu.»

Pāvesta lēmums par aiziešanu no amata bijis ļoti negaidīts viņa līdzgaitniekiem un pat Vatikāna valdības pārstāvjiem — kā «zibens spēriens no skaidrām debesīm».

Ziņu aģentūras gan atgādina, ka pēdējo mēnešu laikā bijis acīmredzami manāms, ka Benedikta XVI veselības stāvoklis pasliktinās. Atšķirībā no pirmajiem pontifikāta gadiem pāvests strauji samazinājis pasākumu, kuros piedalās, skaitu, jau aptuveni gadu pēc ārstu ieteikuma retāk dodas ārzemju vizītēs.

Katoļu Baznīcas galvas rīcība pasaulē radījusi plašu rezonansi, jo ir pieņemts, ka pāvesti paliek amatā līdz pat savai nāves stundai. Iepriekšējais zināmais gadījums datējams ar 1415. gadu, kad no amata labprātīgi atteicās pāvests Gregorijs XII. Savukārt 1294. gadā no amata atkāpās pāvests Selestīns V.

Žurnālisti uzsver — jau 2010. gadā Benedikts XVI skaidrojis, ka Romas katoļu Baznīcas vadītājam ir ne tikai tiesības, bet zināmos apstākļos arī pienākums demisionēt, ja viņš sajūt, ka «fiziski, psiholoģiski un garīgi» nespēj pildīt savus pienākumus.

Vatikāns pavēstījis, ka Benediktam XVI pēc pilnvaru beigšanās būs iespēja dzīvot kādā no Vatikāna klosteriem. Viņš arī nepiedalīsies konklāvā, kura uzdevums būs ievēlēt jauno Romas pāvestu.

Vatikāna preses dienesta vadītājs Federiko Lombardi informē, ka konklāvs tiks sasaukts marta vidū, un ir lielas cerības, ka līdz Lieldienām, kas tiks atzīmētas 31. martā, būs ievēlēts jauns Romas pāvests. Tiek pieminēti vairāku kardinālu uzvārdi, bet starp tiem izteikta favorīta pagaidām nav.

Dati no biogrāfijas

✔ Benedikts XVI (Jozefs Racingers) dzimis 1927. gada 16. aprīlī Bavārijā.

✔ Par katoļu mācītāju ordinēts Minhenē 1951. gadā.

✔ 1953. gadā aizstāvējis teoloģijas doktora grādu Minhenes universitātē.

✔ No 1963. līdz 1969. gadam bijis pasniedzējs Minsteres un Tībingenas universitātēs, kad iecelts par Rēgensburgas universitātes viceprezidentu.

✔ 1977. gadā iecelts par Minhenes un Freizingas arhibīskapu, bet vēlāk arī par Minhenes kardinālu.

✔ 1981. gadā pārcēlies uz Romu, 1998. gadā iecelts par Kardinālu kolēģijas dekāna vietnieku, bet 2002. gadā ievēlēts par Kardinālu kolēģijas dekānu.

✔ 2005. gada 19. aprīlī ievēlēts par 265. Romas katoļu Baznīcas pāvestu.

Benedikts XVI:

✔ kļuva par vecāko cilvēku, kurš ievēlēts pāvesta amatā kopš 1730. gada;

✔ tekoši runā vācu, franču, itāliešu, spāņu, latīņu un angļu valodā, saprot arī portugāļu valodu;

✔ ir labs pianists, visvairāk ciena Mocarta un Bēthovena mūziku;

✔ neprot vadīt automašīnu, taču ir nokārtojis pilota licenci un sava pontifikāta pirmajos gados reizēm pats vadīja helikopteru ceļā no Romas uz savu vasaras rezidenci Kastelgandolfo;

✔ ir kaķu mīlotājs, turējis vairākus kaķus;

✔ ir pirmais pāvests, kurš klausās *iPod* un tvīto *Twitter*.

DZĪVE IR NEPĀRTRAUKTA KALPOŠANA DIEVAM.

Mācāmies no tā, ko esam redzējuši

Līvānu 1. vidusskolas skolotāja Ārija Baltmane, Līvānu mūzikas un mākslas skolas un interešu izglītības pedagoģe Skaidrīte Bulmeistere, Līvānu bērnu un jauniešu centra direktore, biedrības «IMKA Līvāni» valdes locekle Valentīna Poikāne, kā arī jaunatnes organizāciju apvienības «IMKA Latvija» prezidente Gunta Kelle no Rīgas projekta «Es izdzīvošu» ietvaros piedalījās mobilitātes pasākumā Francijā. Par projektu un braucienā redzēto iespaidos ar «Novadnieku» dalās Valentīna Poikāne, kura, tāpat kā Gunta Kelle, ir projekta «Es izdzīvošu» koordinatore.

● Delegācija no Latvijas Tulūzā tikās ar iepriekš iegūtajiem draugiem un baudīja skaistās Francijas lauku ainavas, kā arī apbrīnoja vietējo zemnieku prasmi ar panākumiem saimniekot nelielās saimniecībās.

2011. gada rudenī biedrība «IMKA Līvāni» sekmīgi uzsāka Valsts izglītības attīstības aģentūras (VIAA) Mūžizglītības programmas ietvaros atbalstīto Grundtvig mācību partnerības projektu «Es izdzīvošu». Tajā piedalās nevalstisko organizāciju pārstāvji, pašvaldību darbinieki, mazie uzņēmēji, izglītības darbinieki no piecām Eiropas dalībvalstīm — Latvijas, Vācijas, Polijas, Grieķijas un no Francijas, ko pārstāv divas organizācijas — no Lionas un Tulūzas. Projekta galvenais koordinators ir Sebastians Maass no Vācijas, kurš vada Starpkultūru mācīšanās apvienību. Tā ir organizācija, kura organizē starpkultūru semināru un sadarbojas ar citām ieinteresētām jauniešu un pieaugušo organizācijām. Šī apvienība cenšas izglītot cilvēkus no lauku apvidiem, iesaistot viņus Eiropas mēroga pasākumos un palīdzot attīstīt sadarbību Eiropas organizāciju starpā. Biedrība «IMKA Līvāni» kā Eiropas partneri uzaicināta piedalīties projektā «Es izdzīvošu» šīs apvienības vārdā. Jau notikuši mobilitātes pasākumi Latvijā, Francijā (Lionā), Grieķijā, Vācijā.

Projekta galvenais koordinators Sebastians Maass, atklājot mobilitātes pasākumu Francijā, uzsvēris, ka lai veidotu Eiropu, ir jāizglītojas, jāorganizē apmācības jauniešiem un pieaugušajiem. «Mēs neviens neesam perfekts. Mēs nevienu neizstumjam dēļ valodas, mēs visus iekļaujam procesā, jo Eiropa ir dažādu kultūru, dažādu valodu vienotība. Arī mācību process nav formāla mācīšanās, bet mācīšanās no tiem notikumiem, piedzīvojumiem, kas notiek apkārt, daloties ar informāciju. Tas, ko esam redzējuši, tas ir tas, ko esam iemācījušies un paturam prātā.»

Latvijas un Polijas grupas tika sagaidītas Tulūzas lidostā un aizvestas uz hoteli pilsētciematā Rieux — Volvestre. Pie vakariņu galda notika neformāla iepazīšanās, bet otrā diena sākās ar prezentācijām par savām organizācijām un savām valstīm. Tika apmeklēta vietējā katedrāle, kurā saglabātas senas, bagātas baznīcas relikvijas. Pēc tam tūrisma — informācijas centrā visi noskatījās videofilmu par ciemata vēsturi un vietējo tradīciju — šaušanu ar loku, kas notiek ciemata svētkos. Visi vīrieši, kā arī bērni, kuriem ir loks, vienlaicīgi mēģina trāpīt mērķim, kurš novietots 40 metrus augstā mastā. Uzvarētājam tiek uzdāvināts karaļa tērps uz gadu.

Darbojas mazie uzņēmumi

Ēzeļu fermā īpašnieks ar aizrautību stāstīja par saviem mīluļiem, ko izmanto bērnu un cilvēku rehabilitācijai. Ēzeļiši klusi un mierīgi apstaigāja ikvienu dalībnieku. Saimniecībā nodarbojas arī ar biškopību. Te varēja iegādāties liepziedu, akāciju, kastaņu ziedu medu, no ķēves piena izgatavotas ziepes un citus izstrādājumus.

Interesanti bija iepazīt, kā darbojas ābolu un dārzeņu pārstrādes firma — kooperatīvs. Firma sniedz tehnisko palīdzību vietējiem zemniekiem — veic sulu spiešanu, sapildīšanu pudelēs. Turpat tiek sagatavoti arī dažādi dārzeņu konservi. Ir arī savi nosacījumi, — firma pārstrādei ņem pretī ne mazāk par 100 kilogramiem ābolu un 80 kilogramiem dārzeņu. Asociācija raksta projektus, izglīto jauniešus par ābolu šķirnēm, audzēšanu un pavairošanu.

Citā saimniecībā, kura ir tikai četrus hektārus liela, tiek audzēti ārstniecības augi un izgatavota biokosmētika no kliņģerītēm, kumelītēm, mētrām, lavandas un citiem augiem. Māju apsilda liela saules baterija.

Ciemiņus uzņēma arī projektā iesaistīta darbinieka Žana Mišela villa, kurā vienlaicīgi pietiek vietas 16 viesiem. Villa uzbūvēta kā ģimenes māja, ņemot kredītu 150 000 eiro apmērā, tāpēc īpašniekiem katru mēnesi bankai jāatdod 1500 eiro.

Dārzeņu audzēšanas kooperatīva saimnieks un viņa palīgs no Indijas izrādīja divas lielas siltumnīcas, kurās audzē spinātus, salātus, sīpolus, redīsus, bet uz lauka — kāļus, burkānus, puravus un citus dārzeņus. Kooperatīvā šos svaigos, ekoloģiskos dārzeņus safasē grozos un par 15 eiro pārdod tuvākās apkārtnes ļaudīm, kuri neatzīst iepirkšanos supermārketos.

Brauciena dalībniekiem atmiņā paliks arī vietējais restorāns, kurā apkalpoja atraktīvs šefpavārs, kurš ne tikai lika galdā zosu sautējumu, desiņas ar pupām, sieru un vīnu, bet arī dziedāja un iesaistīja dziedāšanā dalībniekus.

Citā restorānā laipni sagaidīja saimniece no Japānas, kas cienāja ar bifeļa gaļas sautējumu ar sēnēm, biezzupām, jūras veltēm.

Mākslas, kultūras un izglītības centrā pārsteidza vietējo cilvēku vēlme pašiem organizēties, rīkot dažādus pasākumus ģimenēm ar bērniem, radošās darbnīcas.

Satika pērn iepazītus draugus

Notika arī tradicionālais vakars — bufetes veida vakariņas, kurās katra valsts lika galdā savus nacionālos ēdienus un dzērienus. Pārsteigumu sagādāja pensionāru kluba ceptie cepumi dalībniekiem un grupu vadītāju uzņemšana kluba rindās, izsniedzot sertifikātu. Īpaši siltas sajūtas noslēguma vakarā radās, satiekot franču draugus, kas pirms gada Latvijas mobilitātes laikā ciemojās Līvānos. Apmeklējot Preiļu keramiķus, viens no grieķu grupas dalībniekiem sev izvirpoja mazu vāzīti, kas tika atstāta apdedzināšanai. Tagad līvānieši to bija aizveduši līdzi uz Tulūzu un nodeva Grieķijas grupas vadītājai, kas solīja vāzīti nogādāt īpašniekam.

● Starpvalstu projekta «Es izdzīvošu» Latvijas koordinatore Valentīna Poikāne «draudzējas» ar ēzelīšiem, ko kādā Francijas lauku saimniecībā izmanto bērnu un pieaugušo rehabilitācijai.

Līvānu delegācija atzīst, ka brauciens bija ļoti labi organizēts, ar daudzveidīgu un interesantu programmu, kuras laikā varēja gūt lieliskus iespaidus. Pārsteidza Francijas cilvēku vienkāršā izturēšanās un dabiskums, kā arī tas, ka savās saimniecībās zemnieki ar vienkāršām metodēm panāk labus rezultātus. Saražotajai produkcijai ir labs noiets, jo tā ir ekoloģiska un augstā kvalitātē. Zemniekiem nav jāuztraucas par produkcijas realizāciju, jo cilvēki paši atrod saimniecības, brauc uz tām un pērk, jo pārliecinājušies par kvalitatīvu produkciju. Brauciena dalībnieki varēja degustēt un izgaršot zemnieku ražojumus — dažādu veidu medu, putnu gaļas pastētes, ābolu sulas, gliemežu sacepumu, konservētus kastaņus. Varēja aplūkot pašgatavotas rotas, biokosmētiku un to izmēģināt uz savas ādas. Zemnieku saimniecībās bija interesanti uzzināt, kā kooperatīvi sadarbojas ar asociāciju, kā iesaista skolēnus apmācību procesā, izglīto, stimulē, lai viņi vēlāk atgrieztos savos ciematos un paši nodarbotos ar mazo uzņēmējdarbību. Var tikai apbrīnot frančus par viņu prasmi sadarboties gan pašu starpā, gan piesaistot skolēnus un arī bezdarbniekus.

Tāda pati vienkārša un sirsnīga atmosfēra valdīja arī cirka skolā, kur pie mājām izveidots hipodroms. Skolotājiem bija labs kontakts ar mazajiem bērniem, un viņi ar prieku veica savus uzdevumus. Mazi bērni no sešu gadu vecuma nodarbojas ar jāšanas sportu, cirka vingrošanu.

Sarunās ar pārstāvjiem no Francijas, Vācijas, Polijas un Grieķijas varēja uzzināt daudz jauna par to, kā pie viņiem tiek risinātas tādas problēmas, ar ko nākas saskarties Latvijā.

Ciemojoties vairākās franču ģimenēs, varēja izbaudīt viņu viesmīlību, iepazīt sadzīves tradīcijas.

Tā bija lieliska iespēja iepazīties ar dažādu valstu cilvēkiem un kultūru, komunicēt. Projekta dalībnieki arī ar prieku atcerējās ciemošanos Latvijā.

Valentīna Poikāne grupas vārdā teica paldies Līvānu novada domei, kā arī Ziedonim Zepam par atbalstu, lai radītu iespēju izglītības iestāžu pedagogiem iepazīt citu valstu kultūru, sadzīves tradīcijas, uzņēmējdarbību.

L.Rancāne

LUDZA

Ludzas *afgāņi* viesojās Sebežā

15. februārī notika tradicionālā Afganistānas kara veterānu tikšanās, kas bija veltīta karaspēka izvešanai no šīs valsts teritorijas. Ludzas *afgāņi* šoreiz devās uz Sebežu. Šis brauciens bija nozīmīgs — sekojot Ludzas piemēram, Sebežā izveidojās afgāņu biedrība, kā arī radās ideja par piemineķļa izveidošanu.

Sebežas pilsētas un rajona administrācija bijušo *afgāņu* tikšanos rīko katru gadu. Pēdējā laikā bija jūtama tendence šim pasākuma piešķirt starptautiska pasākuma statusu. Tā pagājušajā gadā viņi bija uzaicinājuši ciemos Baltkrievijas *afgāņus*, bet šogad — gan baltkrievus, gan ludzēniešu delegāciju.

Pēc jau izveidojušās tradīcijas pasākums sākās rajona administrācijas zālē, kur notika sirsnīga karavīru internacionālistu tikšanās ar pilsētas jauniešiem. Skanēja pateicības vārdi par vīrišķību un pašaizliedzību Afganistānas kara veterāniem, kas var kalpot par atdarināšanas cienīgu paraugu jauniešem. Kā parasti, notika svētku koncerts.

Pasākuma svinīgā daļa noslēdzās ar ziedu un vainagu nolikšanu Otrajā pasaules karā kritušajiem.

Sebežieši zina, ka Ludzā ir uzstādīts piemineklis *afgāņiem*. Tas viņus iedvesmoja izdarīt ko līdzīgu savā pilsētā. Tika izvirzīts mērķis, sagaidot 25. gadadienu kopš karaspēka izvešanas no Afganistānas, atklāt pieminekli, godinot karavīrus, kas pildīja savus pienākumus ārpus Krievijas robežām. Sebežas administrācija aicināja sebežiešus aktīvi atbalstīt piemineķļa projektu izstrādi un iesaistīties iesniegto piemineķļa metu izvērtēšanā.

Lai gan Sebežas rajona teritorijā dzīvo ievērojams skaits Afganistānas kara veterānu, līdz šim nebija izveidota sabiedriskā organizācija. Pēc iepazīšanās ar ludzāniešu pieredzi, kur *afgāņu* biedrības darbs rit visai sekmīgi, tika nolemts izveidot līdzīgu organizāciju arī Sebežā. Uzreiz tika ievēlēta arī topošās organizācijas vadība un panākta vienošanās turpināt sadarbību ar Ludzu.

Ludzas *afgāņu* biedrība, atbildīgi darbojoties, jau paspējusi ne vien uzstādīt piemineklī bijušajiem Afganistānas kara dalībniekiem, bet arī parūpēties par kritušo karavīru apbedījumiem. Kā zināms, Ludzas bijušā rajona teritorijā bija četri Afganistānā bojāgājušie. Viena kapavieta bija steidzami jāsakārto. Vladimirs Abdusamatovs pastāstīja, ka tam bija vajadzīgi nopietni kapitālieguldījumi. Viņi vienojās ar Zilupes novada domes priekšsēdētāju Oļegu Agafanovu par iespēju kopīgi atjaunot Otrajā pasaules karā kritušo karavīru brāļu kapus un Afganistānā kritušā zilupieša Ļeva Solosteja kapavietu. Materiālo atbalstu programmas par kara apbedījumu un piemineķļu saglabāšanu Latvijas teritorijā ietvaros sniedza arī Krievijas Ģenerālkonsulāts. Tagad tur uzstādīts jauns obelisks un plāksnes ar kritušo uzvārdiem. Par paveikto Vladimirs Abdusamatovs vēlas pateikties Oļegam Agafonovam un konsulātam.

● Piemiņas foto uz obeliska fona. Ludzāniešu delegācijā Vladimirs Abdusamatovs un Viktors Pavlovs. Ludzas novada domes vārdā vainagu nolika izpilddirektora vietnieks Fridijs Bokišs.

Šajā gadā Vladimirs Abdusamatovs ir izvirzījis uzdevumu atrast visus *afgāņus*, kuri agrāk dzīvojuši bijušā rajona teritorijā.

— Uzdevums nav no vieglajiem. Adreses šai laikā mainījušās. Pagaidām izdevies atrast 12 cilvēkus, vēl jāmeklē aptuveni 40. Tāpēc lūdzu visus, kas piedalījās Afganistānas karā vai pazīst tādus cilvēkus, vērsties pie manis, — aicina Vladimirs Abdusamatovs.

«Ludzas Zeme»

VIDZEME

Čūskas gadā var iestādīt čūskegli

Latvijas Dendrologu biedrības biedri balsojumā par 2013. gada koku ar pārliecinošu pārsvaru ievēlējuši parasto egli, kā īpaši izceļamu atzīmējot šīs sugas formas ar īpatnēji izlocītiem un mazzarotiem dzimumiem — tā sauktās čūskegles. Kā balsojumā uzsvēra vairāki šīs kandidatūras atbalstītāji — kad tad, ja ne Čūskas gadā celt godā čūskegles.

Čūskegles nav kāda īpaša egļu suga, gluži otrādi — dažādām egļu sugām dabā atrastas formas ar savdabīgu skraju zarojumu un parupjām skujām, kas nereti atgādina izlocījušos čūsku. Pazīstamākās no parastās egles šāda veida šķirnēm — *'Virgata'* un *'Viminalis'* var iegādāties arī Latvijas stādu audzētavās. Kolekcijās Nacionālajā botāniskajā dārzā Salaspilī un LVM Kalsnavas arborētumā tiek uzturētas arī citas formas un šķirnes, šo institūciju vairākus gadus ilgas sadarbības rezultātā ievāktas un pavairotas vairāk nekā 150 egļu un priežu mutantās formas, tostarp Latvijā savvaļā atrastas čūskegles. Vienu no iespaidīgākajām šobrīd zināmajām čūskeglēm Žīguru Katlešos atradusi pazīstamā mežkope Anna Āze.

No citu sugu čūskeglēm var pieminēt Engelmaņa egles šķirni *'Snake'*, Kanādas egles šķirni *'Fort Ann'*, Glēna egles šķirni *'Kishi Snake'*, kā arī vairākas citas. Starp jaunākajiem šāda veida atradumiem minama ārsta, politiķa un dendrologa Āra Audera atlasītā Sibīrijas egles šķirne *'Snake Auders'*.

Cēsu ainavu arhitekte Dace Laiva uzsver, ka katra čūskegle ir īpašs eksemplārs un otru tādu neatrast. «Tā nav sudrabegle, ko daudzi grib iestādīt pie mājas. Tās dekorativitāte ir īpatnēja. Ir cilvēki, kam tā ļoti patīk, un tādi, kuri nekad to pie savas mājas nestādīs,» pastāsta ainavu arhitekte. Viņa arī atgādina, ka, stādot čūskegli, labi jāpadomā, kur, jo tai vajadzīga plaša vieta.

Vecpiebaldzietei Daigai Šatrovskai pie mājas aug čūskegle. «Tā stādīta 1991. gadā. Nopirkām Kalsnavā, tolaik jau dekoratīvie koki, krūmi bija retums. Čūskegle — tas bija kas rets un neparasts. Tā bija citādāks koks,» atmiņās kavējas Daiga. Viņa atzīst, ka čūskegle ir ļoti pieticīga. Savulaik iestādīta zem ozola, ne īpaši kopta vai rušināta, tā izaugusi par varenu koku. «Ne viens vien brīnījies, ieraugot čūskegli, jo tā ir dekoratīvs retums,» pārliecināta vecpiebaldziete.

«Druva»

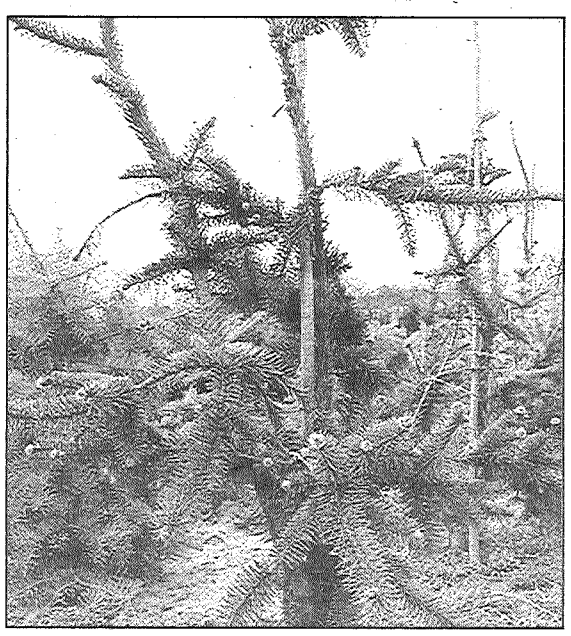

Taurenē cels baznīcu

Vecpiebalgas novadā Taurenes centrā blakus ūdenstornim nākotnē pretī debesīm sliesies dievnams. Taurenes Romas katoļu draudze iecerējusi uzcelt savu baznīcu.

«Draudzei vajag savas mājas,» saka draudzes priekšnieks Antons Kalniņš un pastāsta, ka sevi par tai piederīgiem uzskata ap 70 cilvēku, ne tikai taurenieši, arī dzērbenieši, vecpiebaldzēni, skujenieši, inesieši. «Katra draudze grib savas mājas. Taurieniešiem baznīca ir sapnis jau vairākus gadus,» domās dalās prāvests Bernards Kublinskis, kurš kalpo Taurenes draudzē.

Ņatlaban dievkalpojumi notiek sabiedriskajā centrā, kur iekārtota lūgšanu telpa. To izmanto arī luterāņi. «Piemērota telpa nav baznīca. Dievkalpojumā baznīcā ir citas izjūtas. Draudzes locekļi jau savu reizi aizbrauc uz misēm Cēsīs, Madonā. Laukos cilvēki noveco, ne katrs var izbraukāt,» stāsta draudzes priekšnieks.

Draudze no pašvaldības par 1025 latiem nopirkusi zemi nedaudz vairāk par pushektāru. Uzkalniņu jau pirms gadiem apmeklējis kardināls Jānis Pujats un devis svētību dievnama celtniecībai. Taurieniešu ieceri uzteicis arī arhibīskaps — metropolīts Zbigņevs Stankevičs.

Antons Kalniņš vērtē, ka zeme izmaksājusi dārgi. Draudzes locekļi naudu no ziedojumiem tās pirkšanai, baznīcas projekta izstrādei krājuši vairākus gadus.

«Jau Taurenes pagasta padome teritorijas plānojumā iezīmējusi zemes gabalu «Baznīckalns», kas paredzēts sabiedriskas nozīmes objekta celtniecībai. Pašvaldībai, kā to paredz likums, bija jārīko izsole. Tā bija mazākā summa, par kādu varējām šo zemi pārdot. Tāda ir tirgus vērtība,» skaidro Vecpiebalgas novada domes attīstības plānošanas un nekustamā īpašuma nodaļas vadītājs Andris Balodis.

Draudzes priekšnieks stāsta, ka top dievnama projekts, un arlepnumu rāda skices. Krustu, kas atradīsies pie baznīcas, jau izgatavojis vietējais meistars Ainārs Oļševskis. «Jāieliek nama pamati, tad uzstādīsim krustu. Cilvēki redzēs, kur būs baznīca, ka tā top, varbūt vēlīgāk ziedos,» domās dalās Antons Kalniņš un ar gandarījumu piebilst, ka Taurenes katoļu baznīca kalniņā būs pamanāma pa gabalu.

Kad Taurenē būs dievnams, to Antons Kalniņš nevar pateikt, zina vienīgi atbildēt, — cik būsim turīgi, cik varēsim saziedot. «Lai uzceltu dievnamu, vajag daudz naudas. Esam pateicīgi katram atbalstītājam. Cik būs pašu spēkos, darīsim,» viņš atzīst. Arī prāvests Bernards Kublinskis piekrīt, ka dievnamu ātri neuzcels, tas nebūs viegli. «Vairākus gadus domājām arī par Cēsu katoļu baznīcas paplašināšanu. Aizvien nodoms tiek atlikts. Nav draudzē tik daudz cilvēku, neesam saspiesti,» domās dalās prāvests, Cēsu katoļu draudzes mācītājs un pastāsta, ka ziedojumi tiek izmantoti dievnama uzturēšanai. Pērn sakārtots tornis, saremontēts jumts, šovasar iecerēts atsvaidzināt nama fasādi.

«Pēdējos gados neviena lauku draudze nav uzcēlusi savu baznīcu, pirms sešiem gadiem to izdarīja Lēdmanē. Dievnami lielākoties tiek būvēti pilsētās. Valmierā būs skaista baznīca,» stāsta prāvests un atzīst, ka ikvienā apdzīvotā vietā baznīcas tornis pret debesīm izmaina ainavu. «Latviešus vienmēr vadījusi labā gribа. Ar Dieva svētību viņi pratuši turēties pie zemes, būt kopā ar Viņu. Lai taurieniešiem nepietrūkst uzņēmības un Dieva svētības,» saka prāvests Bernards Kublinskis.

«Druva»

Policisti vērtē sava darba rezultātus

Kā ierasts, gada sākumā policisti vērtē sava darba rezultātus. Janvārī pērnā gada veikumu analizēja Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē un arī Preiļu iecirknī, bet 14. februārī Rīgā notika Valsts policijas 2012. gada darba rezultātu pārskata sanāksme. Par situāciju iecirkņa apkalpojamajā teritorijā «Novadnieks» lūdza pastāstīt Preiļu iecirkņa priekšnieku Aigaru Salenieku.

Tendences līdzīgas

A.Salenieks atzina, ka tendences likumpārkāpumu jomā ir līdzīgas gan Preiļu iecirknī, gan Latgales reģionā, gan valstī kopumā. Arī noziedzības līmeņis un problēmas ar kurām saskaras policijas darbinieki, ir līdzīgas.

2012. gadā Latgales reģionā reģistrēti 5689 noziedzīgi nodarījumi, kas ir mazāk nekā gadu iepriekš, kad tika reģistrēti 6840 noziedzīgi nodarījumi. Preiļu iecirknī skaitļi ir attiecīgi 480 noziedzīgi nodarījumi pērn un 530 nodarījumi aizpērn. Starp iecirknī reģistrētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem 12 bija sevišķi smagi (tieši tikpat, cik aizpērn). Reģistrēti 165 smagi noziedzīgi nodarījumi (par 15 mazāk nekā 2011. gadā), 129 kriminālpārkāpumi (mīnus septiņi). Nedaudz vairāk reģistrēts mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu — 134 (par astoņiem vairāk nekā aizpērn).

Būtiski, ka iecirkņa teritorijā atklāti visi sevišķi smagie noziedzīgie nodarījumi, tajā skaitā divas slepkavības, pieci smagu miesas bojājumu nodarīšanas gadījumi, kā arī atklātas trīs notikušās laupīšanas.

Notikumu analīze liecina, ka Preiļu iecirkņa darbinieki atklājuši 61,6% no visiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Tas ir labāks rādītājs nekā reģionā vidēji — 58,3%. Veiksmīgāk par preiliešiem pērn strādājuši vienīgi Balvu un Ludzas iecirkņa kolēģi.

Maksimāli apgrūtina narkotirgoņu darbu

Pērn 12 mēnešu laikā Preiļu iecirkņa apkalpojamajā teritorijā reģistrēti septiņi noziedzīgi nodarījumi narkotiku apkarošanas jomā (Rēzeknes iecirknī reģistrēti — deviņi nodarījumi, Ludzas — četri, Balvu — pieci). Izņemti 14 grami metamfetamīna.

Tas ir veiksmīga operatīvā darba rezultāts, atzīst A.Salenieks. Pagaidām pastāvīgu «točku», kur tirgotu narkotiskās vielas, nav, tāpēc policijas darbinieku uzdevums, maksimāli apgrūtināt narkotiku piegādes procesu.

Akcizētās preces — apjomi nemazinās

2012. gadā iecirkņa teritorijā izņemti 4500 litri nelegāla alkohola, 15 600 cigaretes un 500 litri nelegālas izcelsmes dīzeļdegvielas. Uzsākti četri kriminālprocesi par nelegālu alkoholisko dzērienu uzglabāšanu. Akcizēto preču jomā gada laikā sastādīti 68 administratīvie protokoli, kas ir par 31 protokoļu vairāk nekā 2011. gadā.

Iecirkņa priekšnieks atzīst, ka kopumā gada laikā policijas darbinieki sastādījuši 1648 administratīvos protokolus, kas ir par 713 mazāk nekā 2011. gadā. Darba intensitāti mazinājis tas, ka visu gadu štatos pietrūcis vidēji četru piecu darbinieku, arī automašīnas policistu ikdienas atvieglošanai saņemtas vēlāk nekā plānots.

Mazāk ceļu satiksmes negadījumu

Skaitļi ceļu satiksmes uzraudzības jomā liecina, ka pērn uz iecirkņa apkalpojamajā teritorijā esošajiem ceļiem reģistrēti 137 ceļu satiksmes negadījumi, kas ir par deviņiem mazāk nekā 2011. gadā. 42 negadījumos cietuši, pavisam 50 cilvēki. Avārijās bojā gājušo skaits ir četri — par diviem cilvēkiem vairāk nekā gadu iepriekš.

Sastādīti 2355 administratīvā pārkāpuma protokoli, 2011. gadā — 2886 protokoli.

Galvenās prioritātes

Aigars Salenieks kā galvenās šī gada darba prioritātes policijas darbā min sekojošas lietas: sevišķi smago noziegumu novēršana un ātrāka atklāšana; narkotisko vielu nelegālās aprites ierobežošana; akcīzes preču nelegālās aprites ierobežošana; sabiedriskās kārtības nodrošināšana masu pasākumu (pašvaldību vēlēšanas, Vislatvijas dziesmu un deju svētki, 15. augusta pasākums Aglonā u.c.) laikā.

Kolēģu darbu vērtēja paši

Šogad iecirknī, analizējot pērnā gada rezultātus, policisti vērtējuši arī savu un kolēģu veikumu, piešķirot dažādas nominācijas. Tā par labāko kriminālpolicijas darbinieku Preiļu iecirknī atzīts **Aivars Ančevs**; labākais izmeklētājs — **Aldis Betlers**; labākais kārtības policijas darbinieks — **Jānis Melders**; labākais ceļu policijas darbinieks — **Kaspars Sparāns** (no Līvāniem); centīgākais darbinieks — saimniecības dienesta speciālists **Vilis Trops**.

Pateicības par sadarbību

Pārskata sanāksmē tika pasniegtas vairākas pateicības tuvākajiem sadarbības partneriem. A.Salenieks informē, ka ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes pateicību par ilgstošu ieguldījumu tiesiskuma stiprināšanā un sakarā ar 60 gadu jubileju apbalvots virsprokurors **Andris Paura**, bet par sadarbības veicināšanu starp Zemessardzi un Valsts policijas dienestiem noziedzīgo nodarījumu atklāšanā un sabiedriskās kārtības nodrošināšanā pateicība pasniegta Zemessardzes 35. nodrošinājuma bataljona komandierim **Ilmāram Sparānam**.

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē reģistrētie notikumi

Avārijas uz lauku ceļiem un pilsētu ielās

Gan slidenie ceļi, gan pašu braucēju neuzmanība un pārgalvība ir bijuši galvenie iemesli vairākiem ceļu satiksmes negadījumiem.

✔ Kā informē Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja prevencijas nodaļas inspektore Anastasija Laizāne, 15. februārī Daugavpils novada Naujenes pagastā netālu no Križu mikrorajona notika ceļu satiksmes negadījums, kurā bija iesaistītas trīs automašīnas. Tumšā diennakts laikā automašīnas Audi vadītājs netika galā ar braucamrīka stūri, nobrauca no ceļa, ietriecās kokā un avarēja grāvī. Tūlīt pēc notikušā pie avarējušās automašīnas piestāja divi vīrieši, kuri bija braukuši garām ar Audi. Viņi vēlējās sniegt palīdzību, bet brīdī, kad garāmbraucēji palīdzēja no avarējušās auto tikt laukā cilvēkiem, garām notikuma vietai brauca automašīna Opel. 1986. gadā dzimušajam šoferim neizdevās apbraukt stāvošo transportu, rezultātā abi iepriekš avarējušajā mašīnā braukušie vīrieši (dzimuši 1968. un 1963. gadā) tika notriekti. Viņi guva traumas un medicīniskās palīdzības sniegšanai nogādāti slimnīcā. Pateicoties ātrai reakcijai, no smagām traumām izdevās izvairīties arī vienam no palīdzības sniedzējiem (dzimis 1985. gadā), kurš guva tikai galvas sasitumu. Policija skaidro negadījuma apstākļus un iemeslus.

✔ Tajā pašā dienā, 15. februārī, Rēzeknē notika divu transportlīdzekļu sadursme — krustojumā sadūrās Renault un Opel. Negadījuma rezultātā Renault vadītājs guva krūšu kurvja sasitumus un pēc mediķu veiktās apskates tika palaists mājās.

✔ 18. februārī ap pulksten 18.25 Daugavpilī notika divu automašīnu sadursme. Pēc sākotnējās informācijas, uz slidena ceļa Mazda vadītājs, 1969. gadā dzimis vīrietis, iebrauca pretējā joslā, kur sadūrās ar pretim braucošo Ranault. Negadījumā cieta trīs cilvēki — 1969., 1962. gadā dzimušas sievietes un 1963. gadā dzimis vīrietis. Visi nogādāti slimnīcā medicīniskās palīdzības sniegšanai.

✔ 19. februārī Daugavpilī reģistrēta trīju automašīnu sadursme. Ap pulksten 11.00 kāds 1988. gadā dzimis vīrietis, vadot automašīnu Iveco, krustojumā nepalaida pa galveno ceļu braucošo Audi. Pēc trieciena automašīna Audi iebrauca stāvošā VW. Negadījumā cieta Audi vadītājs, 1952. gadā dzimis vīrietis, kuram bija nepieciešama medicīniskā palīdzība.

Ludzas novadā atsavināja nelikumīgus ieročus

Ludzas policijas iecirkņa darbinieki, veicot izmeklēšanu agrāk uzsākta kriminālprocesa ietvaros, noskaidrojuši, ka Ludzas novadā kāds vīrietis, iespējams, pie sevis glabā nelikumīgus ieročus.

Turpinot izmeklēšanu, policijas darbinieki veica sankcionētu kratīšanu kādā privātmājā Nirzas pagastā. Kratīšanas rezultātā tika atrastas un atsavinātas divas nereģistrētas medību bises un munīcija (40 patronas).

Saistībā ar šo atradumu policija pārbauda ieroču īpašnieku, 1959. gadā dzimušu vīrieti. Kriminālprocesā turpinās izmeklēšana. Par šaujamieroča un šaujamieroču munīcijas glabāšanas noteikumu pārkāpšanu Krimināllikums paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz četriem gadiem vai naudas sodu līdz astoņdesmit minimālajām mēnešalgām, atņemot tiesības veikt zināma veida uzņēmējdarbību uz laiku līdz pieciem gadiem vai bez tā.

Par laupīšanām uz ielām policija aizturējusi divus jaunus vīriešus

Šī gada sākumā Daugavpilī palielinājās laupīšanas gadījumu skaits. Policija pastiprināti strādāja, lai pēc iespējas ātrāk atklātu šos noziegumus un aizturētu vainīgās personas. Tāpēc uzsākto kriminālprocesu ietvaros tika veiktas nepieciešamās kriminālprocesuālās darbības. Izmeklēšanas gaitā operatīvo meklēšanas pasākumu rezultātā policijas darbinieki noskaidroja aizdomās turamās personas un nesen aizturēja divus jaunus vīriešus, kuri dzimuši 1986. un 1990. gadā (jaunākais no viņiem agrāk bijis sodīts).

Izmeklēšanas gaitā policijas darbinieki noskaidrojuši šo personu saistību ar trim dažādām laupīšanām Daugavpilī, kad uz ielām tika aplaupītas sievietes. Vīrieši atzinuši savu vainu minētajās laupīšanās, taču policija pārbauda viņu saistību vēl ar kādu laupīšanu.

Izmeklēšana turpinās. Par laupīšanu grupā likums paredz brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz 12 gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Nīcgales pagastā atrasts nonāvēta vīrieša līķis

Daugavpils novada Nīcgales pagastā kādā dzīvoklī tika atrasts 1951. gadā dzimuša vīrieša līķis ar vardarbīgas nāves pazīmēm. Nekavējoties tika uzsākts kriminālprocess, kura izmeklēšanas rezultātā policijas darbinieki uz aizdomu pamata par kāda otrās grupas invalida slepkavību aizturēja 1976. gadā dzimušu sievieti.

Turpinot izmeklēšanu, tika noskaidrots, ka sieviete bija ieradusies cietušā dzīvoklī, taču starp viņiem izcēlies konflikts, kura rezultātā aizdomās turamā nožņaudza mājas saimnieku. Sieviete savu vainu noziegumā atzina.

Kā informē policijas pārstāve, pēc Krimināllikuma 116. panta uzsāktajā kriminālprocesā turpinās izmeklēšana. Likums nosaka, ka par citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavība) soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no pieciem līdz 15 gadiem un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

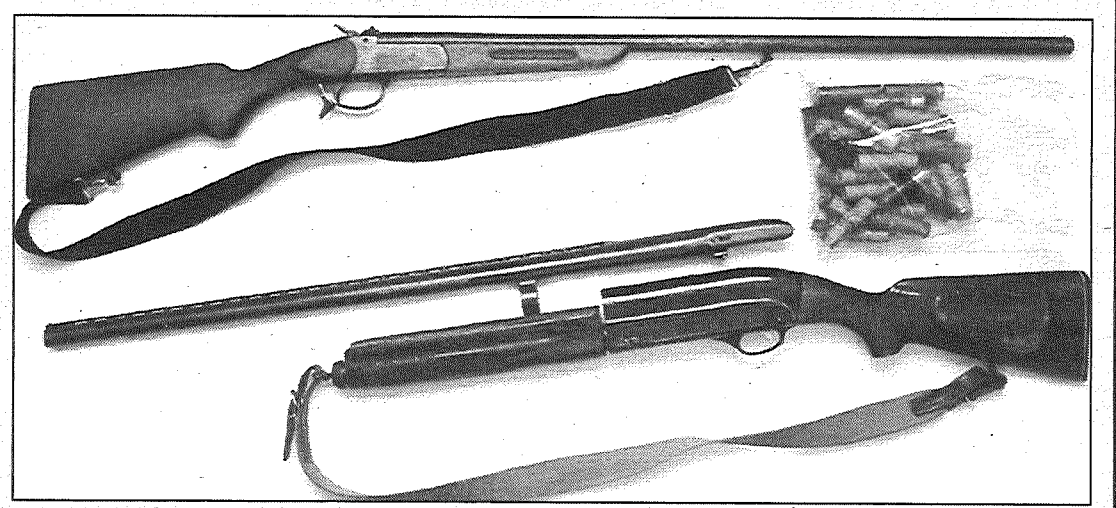

● Divas nereģistrētas medību bises var būt par iemeslu gan brīvības atņemšanai, gan lielam naudas sodam.

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

Aptaujas rezultāti internetā

(no 18. līdz 24. februārim)

Vai tu godprātīgi nomaksā visus komunālos maksājumus?

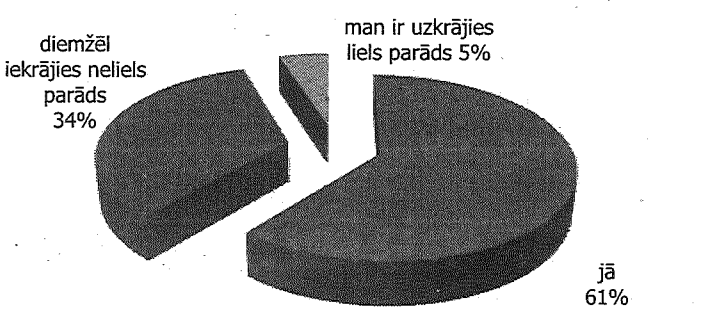

● «Novadnieka» interneta mājas lapā www.novadnieks.lv izsludinātās interaktīvās aptaujas balsojuma rezultātu diagramma.

NOVADNIEKS

RUBRIKAS: DAŽĀDI, PĒRK, PĀRDOD, MAINA, MEKLĒJU DARBU.

PRIVĀTSLUDINĀJUMS (maksas).

Rubrika _____ Derīgs līdz 28. februārim.

Tālr.

Aizpildīšanas noteikums: viena rūtiņa — viena zīme.

Iesniedzēja vārds, uzvārds _____

Adrese, tālr. _____

Vai sludinājumu ievietot interneta mājas lapā? Jā Nē

Maksa Ls 0,40 (ar PVN).

Jāiesniedz tikai laikrakstā publicētais kupons, kopētus un pa faksu sūtītus nepieņemsim.

Sludinājumus «Novadniekā» pieņem Preiļos, Brīvības ielā 14. Tālr./fakss 653-07057.

DZĪVOSIM SASKAŅĀ AR MĒNESS RITMU

No 27. februāra līdz 4. martam **pilns** Mēness. III Mēness fāze. 27. un 28. februārī Mēness atradīsies Svaru zīmē; 1. un 2. martā – Skorpiona zīmē; 3. un 4. martā Strēlnieka zīmē.

27. februāris ir 18. Mēness diena, 28. februāris – 19. Mēness diena, utt.

Mēness Svaru zīmē

Vārīgas nieres, gurnu apvidus un urīnpūslis, kā arī aizkuņģa dziedzeris. Īpaši piesardzīgiem jābūt diabētiķiem un tiem, kas sirgst ar pankreatītu. Slimība var saasināties, tāpēc Svaru dienās ir svarīgi ievērot diētu.

Šajās dienās nedrīkst sēdēt uz zemes, uz akmeņiem – var viegli apaukstēt nieres.

Jāizvairās no jebkurām operācijām gurnu apvidū. Efektīvas būs plastiskās sejas operācijas, ar ausīm saistītās procedūras, sekmīgi norisēs zobu ārstēšana un raušana.

Mēness Skorpiona zīmē

Vārīgi dzimumorgāni un taisnā zarna. Šajās dienās nav ieteicams sekss. Turklāt silti ģērbieties, lai nebūtu jāsalst. Izvairieties no pikantiem un grūti sagremojamiem ēdieniem, lietojiet vairāk svaigus dārzeņus un augļus un pēc iespējas atsakieties no sēdoša darba: var saasināties hemoroīdi un rasties aizcietējumi.

Grūtniecēm Skorpiona dienās labāk izvairīties pat no vismazākās slodzes, jo draud spontānais aborts.

Nav pieļaujama nekāda ķirurģiska iejaukšanās iegurņa apvidū. Drīkst operēt augšējos elpošanas ceļus un kaklu, raut mandeles un adenoīdus, var ārstēt zobus.

Mēness Strēlnieka zīmē

Vārīga asinsrites sistēma, gurni, aknas. Nav vēlamas ilgas pastaigas un tūrisma pārgājieni: ļoti ātri nogurst kājas, var rasties sāpes krustu un gurnu apvidū. Un tad, pilnīgi dabiski, pārgājiens nekādu prieku nesagādās. Izvairieties no grūti sagremojamiem trekniem ēdieniem — aknām Strēlnieka dienās nebūs viegli ar to tikt galā.

Šajās dienās nevajag tīrīt aknas, taisīt vēnu un asinsvadu operācijas. Pārlieku nesasprindzinieties, īpaši tad, ja asinsvadi ir vāji, — Strēlnieka dienās tie ir ļoti trausli.

Efektīvas būs jebkuras elpošanas orgānu procedūras.

27. februāris – čika laiks 00.00 – 15.00.

28. februāris – ieteicams viegli sagremojams ēdiens. Organismam grūti tikt galā ar treknu, asu maltīti. Piemērota diena skaistumkopšanai, ādas attīrīšanai, mīkstināšanai, sejas maskām, manikīram. Šodien īpaši novērtēsim laipnību, uzslavas, dāvanas. Laba diena, lai veiksmīgi atrisinātu ieilgušus strīdus, lūgtu piedošanu.

Čika laiks 10.30 – 24.00.

1. marts – piemērota diena skaistumkopšanai, ādas attīrīšanai, mīkstināšanai, sejas maskām, manikīram.

Čika laiks 00.00 – 19.30.

2. marts – labvēlīga diena kaitīgu ierādumu atmešanai. Īpaši veiksmīga diena tiem, kuri ļaujas un paļaujas uz to, ka viss notiek īstajā laikā un vietā. Piemērota diena pirts un ķermeņa kopšanas procedūrām, masāžai. Īstais laiks ģenerāltīrīšanai – pareizā Mēness cikla dienā veikta, tā nodrošina ilgāku kārtību un svaigumu mājās, vieglāku enerģētiku. Izmazgātā veļa ir tīrāka. Šodien īpaši novērtēsim laipnību, uzslavas, dāvanas. Laba diena, lai veiksmīgi atrisinātu ieilgušus strīdus, lūgtu piedošanu.

3. marts – piemērota diena pirts un ķermeņa kopšanas procedūrām, masāžai. Īstais laiks ģenerāltīrīšanai – pareizā Mēness cikla dienā veikta, tā nodrošina ilgāku kārtību un svaigumu mājās, vieglāku enerģētiku. Izmazgātā veļa ir tīrāka. Jāvairās no alkohola lietošanas – šajā dienā tas kaitē vairāk, var radīt lielākas problēmas.

Čika laiks 11.20 – 23.10.

4. marts – labvēlīga diena kaitīgu ieradumu atmešanai. No plkst. 16.30 līdz 4. marta plkst. 05.30 vēlama atslodze, lietojot tikai ūdeni vai nesaldinātu zāļu tēju, bet 12 stundas pirms un pēc šī laika – viegli sagremojamu, liesu ēdienu.

5. marts – ieteicams viegli sagremojams ēdiens. Organismam ir grūti tikt galā ar treknu, asu maltīti. Ļaudis ir vieglāk uzbudināmi, iespējami konflikti.

Čika laiks 17.30 – 00.00.

PASMAIDĪSIM

Cilvēks līdzīgi kā skudra spēj pārnest smagumus, kuri 20 reizes pārsniedz paša svaru. Tikai vairākās reizēs un ... spēcīgi lamājoties.

☺ ☺ ☺

Sieva:

— Atgriežos no komandējuma un skatos, ko vīrs meklēja «Google». Kā uzvārīt makaronus? Kā uzvārīt pelmeņus? Cik ilgi cilvēks var iztikt bez ēšanas?

☺ ☺ ☺

— Man ir tāda sajūta, ka Pēteris mani vairs nemīl. Viņš runā tikai par to, kas mani vismazāk interesē.

— Par ko tad?

— Nu, par sevi.

☺ ☺ ☺

Ja tavs vīrietis nelamājas, nedzer, netracina tevi, nesēž pie datora, neskatās futbolu, neiet ar draugiem uz pirti, ... pabaksti viņu ar koku, varbūt viņš jau ir miris.

☺ ☺ ☺

— Sveiks, dārgumiņ! Kāds tev noskaņojums?

— Vienkārši izcils! Kāpēc gan ne, ja mani paaugstināja amatā, dabūju krietnu algas pielikumu. Tagad sāksim dzīvot labāk, un šodien nevienam manu labo omu neizdosies sabojāt!

— Mīļais... es esmu stāvoklī...

— Apsveicu! Tavai zināšanai — esmu neauglīgs!

☺ ☺ ☺

Uzņēmējus, kuri nav samaksājuši nodokļus, VID ielūdz uz spēli «Gribi būt nabags?».

☺ ☺ ☺

Pie brokastu galda sieva vīram:

— Velti pretojāmies meitas vēlmei ielikt pīrsingu degunā. Kopš nāsīs ir tas riņķis, man nav nekādu problēmu piecelt viņu laikus uz skolu.

Šonedēļ populārākie vārdi – Ivars un Skaidrīte

Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (PMLP) Iedzīvotāju reģistra statistikas dati liecina, ka no kalendārā iekļautajiem personvārdiem šonedēļ vispopulārākais vārds ir **Ivars** (8889), savukārt no sieviešu vārdiem – **Skaidrīte** (4931).

25.02.2013. –03.03.2013. vārda dienas svin:

Datums	Vārds	Skaits	T.s. dzimuši šogad	Rīga	Rīgas rajons	Citur Latvijā
25.02.	ALMA	936	1	169	64	Liepājas raj. — 83
25.02.	ANNEMARIJA	129	0	42	10	Bauskas raj. — 7
26.02.	EVELĪNA	2944	18	692	319	Jelgava — 132
26.02.	MĒTRA	81	0	23	8	Gulbenes raj. — 9
26.02.	AURĒLIJA	125	1	41	22	Daugavpils — 6
27.02.	LĪVIJA	1849	0	412	157	Tukuma raj. — 78
27.02.	LĪVA	2524	3	649	316	Ogres raj. — 117
27.02.	ANDRA	1198	0	343	98	Liepāja — 57
28.02.	SKAIDRĪTE	4931	0	999	389	Cēsu raj. — 242
28.02.	SKAIDRA	212	0	42	11	Madonas raj. — 18
28.02.	JUSTS	192	1	53	26	Ogres raj. — 13
01.03.	IVARS	8889	2	1899	804	Ogres raj. — 347
01.03.	ILGVARS	1191	0	180	96	Liepāja — 57
02.03.	LAVĪZE	7	0	1	0	Liepājas raj. — 2
02.03.	LUĪZE	1396	7	498	227	Ogres raj. — 63
02.03.	LAILA	2217	1	575	228	Tukuma raj. — 90
03.03.	TĀLIS	404	0	72	38	Madonas raj. — 26
03.03.	TĀLAVS	13	0	5	3	
03.03.	MARTS	172	2	60	33	Cēsu raj. — 9

Sludinājumus «Novadniekā» pieņem Preiļos, Brīvības ielā 14.
Reklāmas nodaļas tālr./fakss 65307057.
e-pasts: novadnieks@inbox.lv

SLUDINĀJUMI, APSVEIKUMS, LĪDZJŪTĪBA

Dievs tavu dienu vainagā
Daudz skaistu ziedu vijis,
Un daudz kas viņam padomā
Par svētību ir bijis.
Gan priekos, gan ar' grūtumā
Viņš bijis tavā tuvumā
Un tevi stiprinājis.

Mīļi sveicam māmiņu, vecmāmiņu, vecvecmāmiņu PAULĪNU VANAGU 100 gadu jubilejā Preiļos.
Paldies par tavu labo sirdi, par labo vārdu, par labo smaidu un mīlestību, ko smeļamies no tevis. Novēlam Dieva svētību, Dievmātes patvērumu un vajadzīgās Dieva žēlastības turpmākajos gados.
Sveic meita, mazbērni, mazmazbērni un krustmeitas ar ģimenēm

SIA Lauku Miesnieks iepērk mājlopus.
Augstas cenas.
Samaksa tūlītēja. Svari.
Tālr. 20207132.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, aitas, zirgus, cūkas.
Labas cenas.
Samaksa tūlītēja. Svari.
Tālr. 26142514, 20238990.

SIA „LATVIJAS GAĻA" iepērk liellopus, aitas, jaunlopus, zirgus.
Svari. Samaksa tūlītēja.
Tālr. 28761515.

Pa balto ziemas ceļu mūžībā pavadīta Monika Daugaviete...
Pateicamies par iejūtību, līdzdalību un palīdzību Riebiņu draudzes priesterim Č.Mikšto, piekalpotājiem, ērģelniecei, koristiem, psalmu dziedātājiem, Riebiņu pašvaldības un vidusskolas kolektīviem, apbedīšanas firmas "Preiļu saimnieks", Preiļu kapličas un restorāna darbiniekiem, folkloras kopai "Jumaļeņa", Belousoviem un pārējiem ģimenes draugiem, radiem, kaimiņiem, paziņām un visiem, kuri bija ar mums šajā smagajā laikā.
Piederīgie

Pārdod zemi Rožkalnu pagastā, 15 ha.
Tālr. 29567487.

Pērk mežu īpašumā, cirsmas.
Cena 1 ha līdz 6000 Ls.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 22450030.

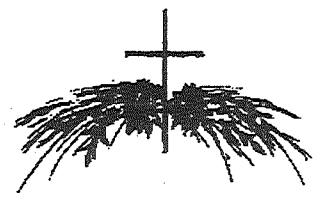

Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas
Un tava mūža stāsts.
Izsakām līdzjūtību Edmundam Cimaram, MĀMIŅU mūžības ceļā pavadot.
AS "Jēkabpils labība" kolektīvs

SIA "DIOFERR" uzpērk melnos un krāsainos metāllūžņus Aglonas stacijā.
Izdevīgas cenas, samaksa uz vietas.
Tālr. 26392382, 29994581.

SIA "ALVSTRE" iepērk dzīvsvarā liellopus un aitas.
T. 651 97414

Dažādi

Meklē vientuļu sievieti palīgā viesu mājā. Dzīvošana uz vietas. Tālr. 27574452.

Jūsu uzņēmuma reklāma laikrakstā "Novadnieks" ir labs veids, kā piesaistīt jaunus klientus!
Nāciet uz redakciju Brīvības ielā 14, Preiļos. Zvaniet pa tālr. 65307057.
e-pasts *novadnieks@inbox.lv*

SPORTS PREIĻU NOVADĀ

Sacentās vieglatlētikas veterāni

Uz LSVS 50. Pašvaldību sporta spēlēm vieglatlētikā telpās, kas notika 16. februārī Rīgas vieglatlētikas manēžā, Preiļu novada vieglatlētikas seniori devās piecu cilvēku sastāvā. Sacensības spraigākas darīja kaimiņu – lietuviešu piedalīšanās.

Ar divām zelta medaļām no sacensībām atgriezās Dace Liniņa – uzvaras izcīnītas S35+ grupā 60 m distancē – 8,4 sekundes un augstlēkšanā (140 cm). Neviens nopietnu konkurenci pašmāju sacensībās nevar uzrādīt mūsu soļotājiem – Normundam Ivzānam un Aigaram Saleniekam. Šīm sacensībām puiši bija nopietni gatavojušies – uzvara 3 km soļošanā Normundam V40+ grupā – 12 minūtes 49,5 sekundes un Aigaram V35+ grupā 13 minūtes 38 sekundes. Slēpošanas aktivitātes ar startiem sprinta distancēs mēģināja savienot Ivars Grandāns 200 m – 28,1 sek., kas garantēja III vietu un 60 m – 8,2 sek. (4. vieta). Vēl Olgai Borisovai S40+ grupā 4. vieta augstlēkšanā (125 cm) un 6. vieta lodes grūšanā (4 kg) 8 m 24 cm. Rezultāti: *www.lsvs.lv*.

Sieviešu basketbols Preiļu 1. pamatskolas sporta zālē

17. februārī Preiļu 1. pamatskolas sporta zālē notika Latgales reģiona amatieru čempionāta basketbolā sievietēm trīs spēles.

Pirmajā spēlē laukumā devās mājinieces – Preiļu basketbolistes, kurām pretī stājās Jēkabpils meitenes. Ja pirmajā puslaikā ritēja līdzīga spēle – punkts punktā, tad otrajā puslaikā spēles noteikumus diktēja jēkabpilietes. Pretargumentus aktīvajai viešņu spēlei mūsu meitenes tā arī nespēja atrast. Rezultātā zaudējums ar rezultātu 39:56. Otrajā, skatītājiem diezgan garlaicīgajā spēlē, nogurušās jēkabpilietes nespēja uzspiest savu spēles stilu Ilūkstes basketbolistēm. Spēles intriga pēdējās minūtēs noslēdzās ar 32 : 30 par labu ilūkstietēm. Ar citu mobilizācijas pakāpi preilietes devās laukumā pret Ilūkstes meitenēm. Aktīvais presings pa visu laukumu nesa savus augļus nu jau pret pagurušajām viešņām. Spēles liktenis bija izšķirts pēc trijām ceturtdaļām – pēdējā atlika vien mierīgi nospēlēt līdz galam. Uzvara ar 65 : 37. Nerūsējošo meistarību un cīņassparu parādīja Ieva Babre. Jaunajām ir uz ko līdzināties! Preiļu komandā spēlēja Inga Haritonova, Evita Ūzuliņa, Ilze Šņepste, Elīna Šņepste, Samanta Smirnova, Alīna Baranova, Kristiāna Upeniece, Jekaterina Čulkova, Dagnija Verze un Iveta Adamoviča.

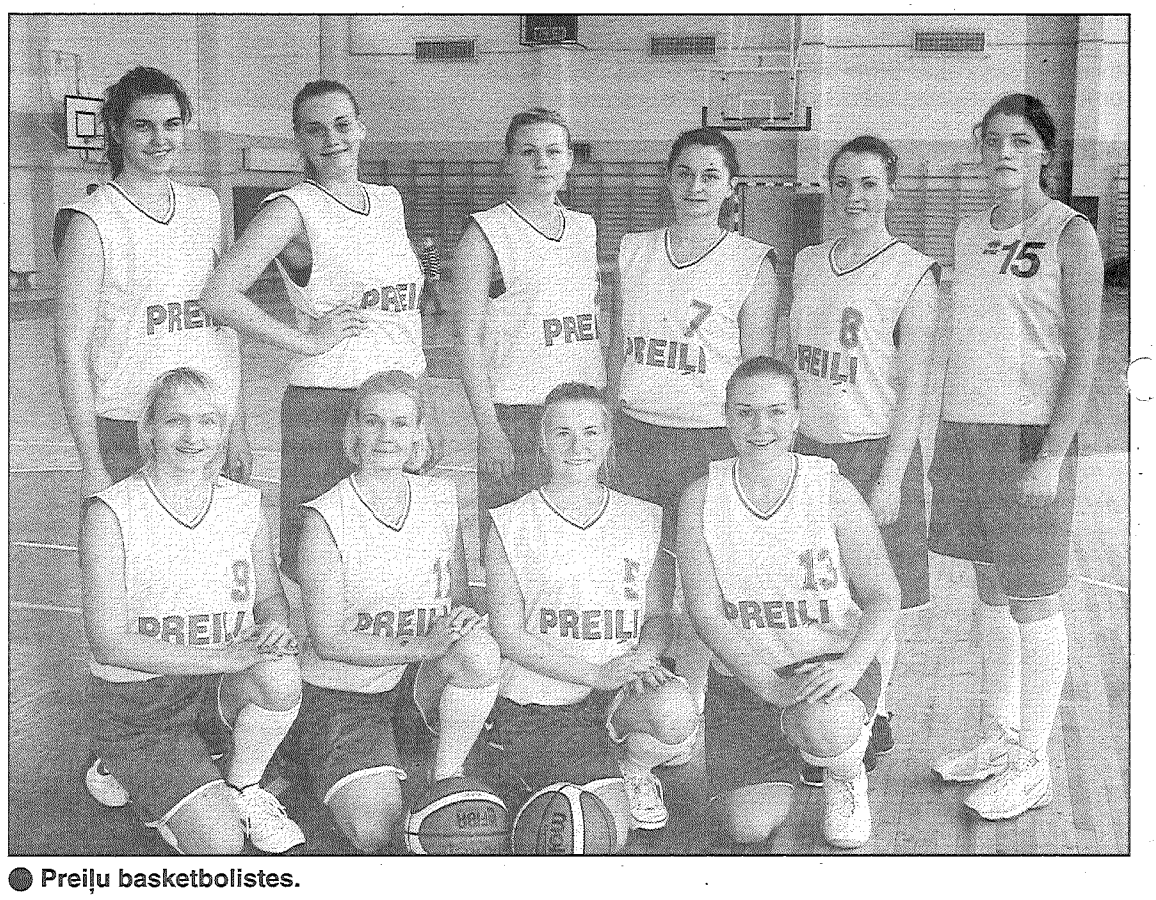

Preiļu basketbolistes.

Pāri Piebalgas kalniem!

Ar tādu nosaukumu 17. februārī Jaunpiebalgā tika dots starts slēpojumam, kas finišēja Vanagkalnā. Slēpojuma idejiskais tēvs ir Vanagkalna saimnieks – Leikplesidas Olimpisko spēļu 1980. gadā ASV izlases biatlonā dalībnieks Raimonds Dombrovskis.

Startējošie aptuveni 400 dalībnieki veica 16 km distanci, kurai starts Jaunpiebalgā tiek dots 160 m virs jūras līmeņa un finišē dalībnieki Vanagkalnā 260 m virs jūras līmeņa. Ainaviskajā Piebalgas apvidū labi sagatavotajā trasē kāpumi mijās ar nobraucieniem, asprātīgi ar norādēm aprīkotajā trasē dalībniekus uzmundrināja apkārtējo māju iedzīvotāji. Finišā visus dalībniekus gaidīja silta tēja, kavējoties pie ugunskura, dalībnieki spēkus atjaunoja ar organizatoru sarūpēto garšīgo zupu. Daudzveidīgais un bagātais balvu fonds gaidīja labākos savās vecuma grupās.

Nasks solis distancē vairākiem "Preiļu kraukļi" slēpotājiem bija par iemeslu, lai viņi tiktu aicināti uz goda pjedestāla. Visnaskākais no mūsējiem bija Austris Bogdanovs – 2. vieta 15-17-gadīgo grupā ar rezultātu 53 minūtes 00 sekundes. Tikai trīs sekundes viņam zaudēja Aivars Ukins, kuram 2. vieta 43-49 gadus veco slēpotāju vidū. Tieši 56 minūtes distancē pavadīja šo rindu autors, nodrošinot sev trešo vietu 50-59-gadīgo grupā. Nasks solis distancē Ilvai Valdonei – 1 stunda 05 minūtes 30 sekundes un otrā vieta 13 – 14 – gadīgo meiteņu grupā. Savā 43-49 gadu vecuma slēpotāju vidū Aleksandram Bogdanovam 7. vieta (1 h 02 min.19 sek.), bet Sandim Šķēpam 10. vieta (1 h 05 min. 00 sek.). Digna Prodniece distanci veica 1 h 30 minūtēs 35 sekundēs, kas nodrošināja 4. vietu 50-59 gadus veco dāmu vidū. Pirmo reizi tādā pasākumā debitēja un gandarīts par paveikto preilietis Viktors Dudarevs – 1 h 41 min.16 sek. un 20. vieta 50-59-gadīgo kungu grupā.

Paldies pašvaldībai par atbalstu un iespēju apmeklēt sacensības. Jācer, ka tuvākajās brīvdienās daudzie preilieši būs manīti slēpojumos Vietalvā un Madonā! Interesenti ar rezultātiem un iespējām atpūsties Vanagkalnā var lasīt *www.skiriver.lv*.

L.Valdonis,
Preiļu novada sporta pasākumu organizators